DIT MOET GIJ WETEN

DIT MOET GIJ WETEN

OVER DE

NATIONAAL-SOCIALISTISCHE BEWEGING DER NEDERLANDEN

Een practische uiteenzetting voor
hen die toetreden tot de Beweging

In opdracht van den Organisatieleider der N.S.B.
uitgegeven door den Materiaaldienst

Tekst van Jan de Haas, Amsterdam

Voorbericht :

Deze uitgave vormt de tweede, geheel herziene druk van het boekje „Wat was en is, wat deed en doet de N.S.B." De inhoud is aangepast aan de gewijzigde omstandigheden en de oogenblikkelijke behoeften van den strijd.

Amsterdam, Maart 1943 J. d. H.

De Leider.

Vooraf:

Kameraad, kameraadske!

Alle nationaal-socialistische mannen en vrouwen in de Nederlanden verheugen zich erover, dat door Uw toetreden tot de strijdende kern van ons Volk, opnieuw een schrede voorwaarts is gedaan in de richting van de volkseenheid.
Niet iedereen komt, zooals Mussert het meermalen heeft gezegd, op hetzelfde tijdstip tot het nationaal-socialisme. Velen zijn U reeds voorgegaan, nog meerderen zullen U volgen. Hoe langer gij in onze rijen zult staan, hoe meer gij bekend raakt met den strijd om het nieuwe Nederland, des te meer zult gij ook bij Uzelf veranderingen gaan bespeuren.
Deze innerlijke veranderingen worden teweeg gebracht door den strijd dien wij voeren, door den strijd die ons harder maakt en zijn stempel zet op onze geheele levenshouding. Het nieuwe, dat wij op onzen weg tegenkomen, verwerft zich de liefde van ons hart en wij krijgen deel aan de tradities van de Beweging. In het begin zult ge er nog onwennig tegenover staan. Gaandeweg zult ge er in groeien en ermee vergroeien, gaandeweg wordt ook tusschen de Beweging en U, die onverbrekelijke band gelegd, die het begin is van onze kameraadschap.
Dit geschrift wordt U uitgereikt, tegelijk met de geestelijke wapens van de Beweging. Het kan U helpen om den practischen strijd en al wat daarbij behoort te leeren kennen.

Hou Zee!

De levensloop van den Leider

Anton Adriaan Mussert werd op den elfden Mei van het jaar 1894 te Werkendam geboren. Hij doorliep de Lagere school, de Gorinchemsche H.B.S. en vanaf 1912 de Technische Hoogeschool te Delft. Na het uitbreken van den wereldoorlog van 1914, die voor ons land het gevolg had van de algemeene mobilisatie, meldde Mussert zich vrijwillig aan voor den dienst aan het Vaderland. Een jaar later nam hij zijn studie voor ingenieur weer op en verwierf zich de belangrijke onderscheiding van den „Bähr"-prijs voor uitnemendheid in de wiskunde. Het jaar 1918 bracht hem het ingenieursdiploma met de aanteekening „met lof".

Mussert koos de loopbaan van den waterstaat en werkte reeds mede aan den bouw van de nieuwe zeesluizen te IJmuiden. Als ingenieur van den Provincialen Waterstaat ging hij naar Utrecht, om in 1927, op nauwelijks 33-jarigen leeftijd tot Hoofdingenieur te worden benoemd.

In deze functie loste hij in weinige jaren tijds alle belangrijke problemen op het gebied van den waterstaat en den wegenbouw op. De verbinding tusschen Amsterdam en den Rijn kwam tot stand, evenals de afwatering van de Geldersche vallei. Dit werk leverde den Leider de erkenning van alle vooraanstaande deskundigen, in, zoowel als buiten Nederland.

Buiten zijn directe werkzaamheden hadden ook andere belangrijke projecten Mussert's belangstelling, zooals b.v. de positie van het autoverkeer, waaraan hij een verhandeling wijdde, en de plannen tot drooglegging van den Zuid-Oostenlijken IJsselmeerpolder. Een reeks dagbladartikelen voerde hem op het terrein der philosophische wetenschap.

Het eerste optreden van den Leider in het nationale leven van Nederland viel in het jaar 1925, toen een ontwerp-Verdrag met België aan de volksvertegenwoordiging zou worden voorgelegd, waarbij feitelijk de souvereiniteit over de Schelde-mondingen werd afgestaan aan België, d.w.z. aan de geallieerde overwinnaars van den eersten wereldoorlog, de bewerkers van het verdrag van Versailles. Met een „Comité van Actie", waarin nationaal-voelende Nederlanders zitting hadden genomen, slaagde de Leider erin, het aannemen van het ontwerp door de Eerste Kamer te verhinderen.

Niet in de laatste plaats door deze ervaring, die door vele anderen van gelijke strekking werd gevolgd, kwam Mussert tot de conclusie, dat alleen een vernieuwing van het geheele volksleven tot herstel voor Nederland zou kunnen leiden. Daarom stichtte hij op 14 December 1931 de Nationaal-Socialistische Beweging en offerde aan den strijd der N.S.B. zijn ambtelijke carrière en zijn scheppenden arbeid op, toen in 1934 het Ambtenarenverbod van Colijn in werking werd gesteld. Sedert dien kent Mussert nog slechts den rusteloozen arbeid en den verbeten strijd voor Volk en Vaderland!

De Leider van het Nederlandsche Volk

Mussert, de Leider der Nationaal-Socialistische Beweging der Nederlanden, is de Leider van het Nederlandsche Volk. De Rijkscommissaris, Rijksminister dr. A. Seyss Inquart heeft op 13 December 1942 deze erkenning van den Führer aan Nederland overgebracht. Daarmede is in ons volksleven niet slechts een nieuwe benaming, maar ook een geheel nieuw begrip gebracht.

Het is geen wonder, dat vele volksgenooten de beteekenis daarvan niet onmiddellijk hebben kunnen begrijpen. Wij hadden nu eenmaal in Nederland sedert tientallen jaren geleerd te gelooven aan de onfeilbare „meerderheid" en aan het nut van de neuzentellerij der verkiezingen. Wij hadden er stilzwijgend en hoogstens nu en dan mopperend, in toegestemd, dat niemand persoonlijk verantwoordelijk werd gesteld voor den gang van zaken in ons volksleven en in het staatsbestel en dat niet bekwaamheid en deskundigheid den doorslag gaven bij de benoeming van hooge dienaren van den Staat, maar veel meer de positie van den betrokkene in een politieke partij en zijn verdiensten voor die partij.

Er moest een tiende Mei komen om aan het Nederlandsche Volk met schade en schande te leeren, dat men niets heeft aan regeerders, die slechts denken aan hun partij, aan hun eigen belang en hun eigen veiligheid en die er van door gaan wanneer het Volk in den hoogsten nood geraakt.

Van Mei 1940 tot December 1942 is ons Volk zonder eigen leiding geweest. Door de vlucht van de voormalige regenten werd de kop van den Nederlandschen Staat afgeslagen. Alleen de onderbouw bleef over, de ambtenaren in vasten dienst, in hoofdzaak het administreerend en uitvoerend bestuur. De bezettende Duitsche overheid had en heeft in de eerste plaats tot taak de belangen van de oorlogvoering en in verband daarmede de orde en rust in Nederland te handhaven. Op andere terreinen beperkt zij zich hoofdzakelijk tot toezien op de hoogste, achtergebleven functionarissen van den Staat, die eenigermate de regeeringstaak hebben trachten over te nemen van hun gevluchte chefs.

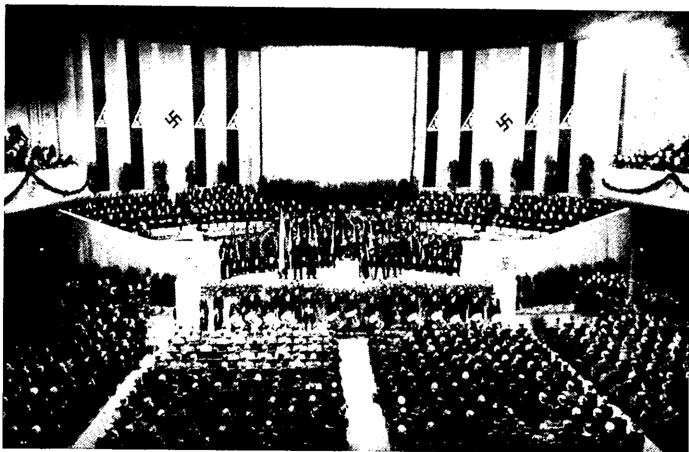
Deze toestand, die ruim twee en een half jaar heeft geduurd, beteekende natuurlijk, dat er geen enkel contact bestond tus-

schen het Nederlandsche Volk en de hoogste ambtenaren in den Nederlandschen Staat. Niet als volksleiders of volksvertegenwoordigers volvoerden de democratische secretarissen-generaal hun taak. Zij staan en stonden buiten het Volk, in een eigen, ambtelijk wereldje. Zij kenden de nooden van het Volk en de onmiddellijke behoeften niet uit eigen ervaring en hoogstens van hooren zeggen. Zij konden dus ook niet de vertegenwoordigers van het Volk zijn bij de bezettende overheid.

Daarin moèst op den duur verandering komen en zij is dan ook gekomen. De Nederlandsche volksgemeenschap is teruggebracht tot zijn eigen Germaanschen aard en dus ook, in beginsel, tot het leiderschap en de persoonlijke verantwoordelijkheid. Daarom is de man, die het meest voor de herrijzenis van ons Volk heeft gedaan, jùist in den bezettingstijd, de man, die kan bogen op een wijdvertakte organisatie in alle streken van ons Vaderland en in alle klassen en groepeeringen van de bevolking, de man, die de drager is van groote, waarlijk Nederlandsche idealen en die op leven en dood gevolgd wordt door veel meer dan honderdduizend mannen en vrouwen, erkend als de Leider van het Nederlandsche Volk.
Mussert vertegenwoordigt het Nederlandsche Volk bij de bezettende overheid. Mussert springt voor het Volk in, altijd wanneer dit noodig is. Hij heeft het recht verkregen van den Führer, toezicht te houden op de instellingen van den Staat. Hij kan alle voorstellen doen, die in het belang van ons Volk gedaan moeten worden en die uitvoerbaar zijn in de huidige omstandigheden. Hij kan er vooral voor waken, dat uitsluitend goede, vaderlandslievende en offervaardige Nederlanders, belast worden met de taak, hun Volk en hun Vaderland in den Staat te dienen.
Deze opdracht aan Mussert, voortkomende uit zijn erkenning als Volksleider, is niet alleen de eenig-mogelijk practische oplossing van een oogenblikkelijken noodtoestand, maar ook de voortzetting van een historische lijn, die sedert 1931 door ons volksleven heeft heengeloopen.
Nood en achteruitgang heeft ons Volk gekend sedert vele jaren, eigenlijk reeds van 1918 af. In nationaal verband ging ons volksleven den ondergang tegemoet door de verslapping van den Nederlandschen geest en het doordringen daarin van de

De Leider omstuwd door de Jeugd.

Op 13 December 1942 herdacht de Beweging het 11-jarig bestaan in het Concertgebouw te Amsterdam.

marxistisch-communistische beginselen. In sociaal verband kende ons Vaderland den funesten invloed van de overheersching van het kapitalisme als maatschappij-vorm en als economisch stelsel. Alle nationale vernederingen tusschen 1918 en 1940, alle sociale wantoestanden en de geheele nood van het Nederlandsche Volk in deze donkere periode zijn op deze beide factoren: kapitalistische overheersching en marxistische ondermijning, terug te voeren.
De tweede wereldoorlog, die in 1939 begon, moge aanvankelijk een onduidelijk karakter hebben gehad, nà de aanvaarding van den strijd tegen het officiëele bolsjewisme van de Sovjet-Unie en ook na de intrede van het kapitalistische Amerika van Roosevelt, zijn de fronten duidelijk afgeteekend. Wanneer het zijn nuchtere verstand laat werken, wéét Nederland dus, dat deze groote worsteling op en om de slagvelden, de voortzetting is van den strijd, die óók in Nederland vóór 1940 werd gevoerd. De plaatsbepaling is voor vele volksgenooten zooveel moeilijker geworden, omdat onze vroegere machthebbers in dezen strijd aan den verkeerden kant stonden, omdat wij door de vernedering van een verloren oorlog hebben moeten gaan en daarbij dus alle mogelijke bij-factoren van nationaal-zelfbewustzijn en gekrenkte eigenwaarde in het spel zijn gekomen. Dit doet echter aan de belangen van het Nederlandsche Volk niets af, evenmin als aan de noodzakelijkheid, om nu als Vòlk aan den goeden kant te gaan staan.
In begrip voor deze ontwikkeling en voor de toekomst van het Nederlandsche Volk hebben alle democratisch-politieke groepeeringen gefaald. Eensdeels, omdat zij direct of indirect verbonden waren aan de volksvijandige machten van kapitalisme en marxisme, andersdeels, omdat het volksversplinterende partijkarakter voldoende tijd heeft gehad om zijn onmacht en dus zijn onbruikbaarheid te bewijzen en dit ook bewezen heeft. Nationale en sociale verheffing kan slechts door samenbundeling van alle krachten in het Volk, door waarachtige volkseenheid, tot stand worden gebracht.
Het historische recht op de leiding van het volksleven in den nieuwen tijd, kan dus slechts liggen bij Nederlandsche mannen, die de historische eischen intijds hebben onderkend, die daarvan in woord en daad getuigenis hebben afgelegd en die in het verloop van deze revolutie, samenvallende met den oorlog, de

noodige gevolgtrekkingen uit deze eischen hebben gemaakt en daarnaar hun houding hebben bepaald.
Alleen Mussert, en door hèm ook zijn volgelingen, konden aan deze eischen voldoen. Elf jaren streed de Leider met zijn N.S.B. voor de nationale en sociale wederopstanding van Nederland en voor het uitbannen van de nadeelige invloeden. Reeds in October 1935, bij het conflict tusschen Italië en Abessinië, had Mussert het inzicht in de toekomstige vraag, die zou beslissen over het zijn of niet-zijn van de Europeesche vrijheid en cultuur. Dat inzicht is uitgesproken en tot richtlijn van den strijd gemaakt, ongeacht de woedende uitvallen van de volksvoorlichtingsorganen en de erkende geestelijke leiders van Nederland, die dit inzicht nièt hadden en als het ware met blindheid geslagen, den verkeerden kant op stuurden. Voor dit inzicht, waarvan de toekomst van Nederland onbeperkt afhankelijk was, hebben vele tienduizenden, door Mussert geroepen en geleid, gewerkt met al hun krachten, offers gebracht in geld, tijd, arbeidskracht, in gemak en ook in bloed en kostbare levens. Daarmede is de nationaal-socialistische strijd van den Leider historisch gerechtvaardigd en geheiligd. Dàt is de grondslag voor Mussert's Leiderschap in de Nederlanden, dat is zijn rècht en dat is de geweldige verplichting, hem door zijn roeping opgelegd. Want boven de verstandelijke overwegingen en de logisch sluitende argumenten uit, gaat de roeping van een Hoogere Voorzienigheid, die van den Nederlander Mussert, den Leider van het Nederlandsche Volk heeft gemaakt!

Wij hebben hierboven reeds gewag gemaakt van een „eenig-mogelijke oplossing van een oogenblikkelijken noodtoestand". Het Nederlandsche Volk moèst een leiding en een vertegenwoordiging hebben. Alléén de Nationaal-Socialistische Beweging was onmiddellijk gereed deze leiding te aanvaarden.
De Beweging is een zuivere vertegenwoordiging van het Nederlandsche Volk. In haar organisatie hebben, los van alle vroegere verschillen in godsdienst en maatschappelijke positie, Nederlanders van alle vroegere richtingen, van alle klassen, rangen en standen elkaar in waarachtige eenheid en samenwerking gevonden. De N.S.B. heeft over het geheele land en overal daarbuiten waar Nederlanders wonen, een organisatie opgebouwd, die het geheele Volk kan omvatten. De hiërarchische lijn, die

den Leider verbindt met zijn Districtsleiders, zijn Kringleiders, Groepsleiders, Buurt(Wijk)leiders en Blokleiders, en alle andere werkers en functionarissen, die hen bij hun taak terzijde staan, omspant de volksgenooten in dorpen, steden en provincies, maar ook in straten, buurten en huizenblokken. De Beweging kan door haar geworteld staan in het Volk, door haar contact met het Volk, door haar organisatie, haar bladen en periodieken, elken volksgenoot bereiken en vertegenwoordigen. De Beweging kan op de hoogte blijven van de wenschen van iederen man of iedere vrouw afzonderlijk en deze langs de geordende wegen doorgeven aan den Leider en zijn naaste medewerkers. Voortdurend wordt èn aan de organisatie èn aan de geschiktheid van de functionarissen en medewerkers voortgewerkt, waardoor het mogelijk is om, zooals de omstandigheden dat voorschrijven, langzaam maar zeker de opdrachten uit te breiden en tot nut voor het Nederlandsche Volk op te voeren.
Maar niet slechts het dagelijksche gemeenschapsleven wordt door de Beweging bestreken. Al wat in dezen tijd in dienst is gesteld van het Nederlandsche Volk, wordt door de Beweging of haar vertegenwoordigers geleid. Uit den nationaal-socialistischen geest zijn organisaties voortgekomen als Arbeidsfront, Landstand, Artsenkamer, Winterhulp, Nederlandsche Volksdienst, Technische Noodhulp, Nederlandsche Kultuurkamer, Hulppolitie en Landwacht.
Op deze wijze is de practische en de geestelijke leiding van het Nederlandsche Volk bij Mussert en zijn Beweging komen te berusten. Wij, nationaal-socialisten vatten dit samen onder het begrip „volksleiding". Deze volksleiding is de voorwaarde voor de toekomstige staatsleiding, die daarvan eigenlijk slechts een uitvloeisel is.
De staatsleiding in Nederland berust officiëel bij de bezettende Duitsche overheid. Dat is noodig omdat de oorlogvoering in een totalen, dat wil zeggen alles en allen omvattenden strijd, op leven en dood, geweldige eischen stelt op alle terreinen van het leven van de volksgemeenschap en van den enkeling. Evacuatie, invasie-dreiging, arbeidsmobilisatie en distributie zijn, om slechts enkele dingen te noemen, directe oorlogsbelangen waarover feitelijk alleen de opperste oorlogsleiding en haar vertegenwoordigers kan beslissen.
Wij hebben het te danken aan het feit, dat Adolf Hitler Neder-

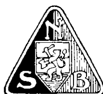
land niet beschouwt en behandelt als veroverd gebied en dat hij geen veroveraar of onderdrukker wil zijn, dat náást deze oorlogsnoodzakelijkheden, aan Nederlanders de gelegenheid wordt gegeven, voor het Volk op te komen en het Volk te vertegenwoordigen en vooral ook de gelegenheid, om reeds gedurende den oorlog, de toekomstige positie van een vrij, nationaal-socialistisch Nederland intensief voor te bereiden. Daarom is de Nederlandsche volksleiding, die door den strijd der Beweging tot werkelijkheid is geworden, toegelaten tot de verantwoordelijkheid en de medezeggenschap in het binnenlandsche bestuur. Leider te zijn van het Nederlandsche Volk is dus geen eeretitel, geen „kluitje in net riet" en geen schijn-positie, maar een historische opdracht, die zijn hoogtepunt zal bereiken bij het herstel van het Nederlandsche volksbestaan.
Mussert's Leiderschap in het Nederlandsche Volk legt zware verplichtingen op, niet alleen aan hemzelf en zijn onmiddellijke medewerkers in den staats-sector, maar vooral ook aan allen, die tot de Beweging behooren, aan alle leden en aan alle sympathiseerende-leden, die hun leven aan de N.S.B. verbinden. Alleen door de medewerking van àllen, zonder onderscheid, wordt de volksleiding tot haar hoogste waarde opgevoerd en worden dus de resultaten daarvan voor het Nederlandsche Volk van werkelijke beteekenis!

De Beweging in haar optreden naar buiten

KENTEEKENEN EN GEBRUIKEN.

Het embleem:

Het embleem der N.S.B. is de bekende gelijkzijdige driehoek, verticaal gedeeld in zwart en rood. Op een staand schild in de nationale kleuren (oranje, wit en blauw), is de klimmende Nederlandsche leeuw in goud afgebeeld. In de drie hoeken staan de letters N.S.B.

Insigne:

Het embleem is uitgevoerd in metaal en van een draagspeld voorzien. Alle leden hebben het recht dit insigne te dragen.

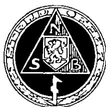
Insigne voor sympathiseerende-leden:

Het staande schild met den klimmenden leeuw uit het embleem, uitgevoerd in metaal en van een draagspeld voorzien.

Vijf-jaren-insigne:

Het gewone ledeninsigne in kleinere uitvoering, voorzien van een gouden rand, waarin het cijfer „5" en het onderschrift „Hou en Trou" zijn opgenomen. Het wordt uitgereikt aan leden, die vijf jaren onafgebroken lid van de Beweging zijn. Bij het insigne behoort een zakboekje met foto, levensbericht en staat van dienst van den houder in de Beweging.

Eereteeken Strijd en Offer:

Een verkleind embleem, bekroond met een wolfsangel, in een gouden cirkel met de woorden: „Strijd en Offer". Het wordt aan leden door den Leider verleend, die tenminste vijf jaren onafgebroken gewerkt hebben voor de Beweging en ook verder voldoen aan vastgestelde richtlijnen, zulks na voorafgaand onderzoek door het „Algemeene Toezicht Leden" en de hiertoe ingestelde Eereraden.

Eereteeken Dienen en Volharden:

Heeft denzelfden vorm als het „Strijd en Offer"-teeken, echter in een rooden cirkel met de woorden: „Dienen en Volharden". Het wordt door den Leider verleend aan kameraadskes, die zich jarenlang verdienstelijk hebben gemaakt bij het innen van gelden voor de Beweging.

De strijdvlag:

De vlag der Beweging is horizontaal verdeeld in een zwarte en een roode baan en heeft in het midden, over de afscheidingslijn heen, het embleem. Zwart is de symbolische kleur van den bodem waarop wij leven en waaraan wij gebonden zijn. Rood is de kleur van ons bloed dat in onze aderen stroomt. Anders uitgedrukt: zwart en rood, bodem en bloed, vaderland en volk!

De groet:

De groet der Nederlandsche nationaal-socialisten wordt gebracht met gestrekten arm en geopende hand (rechts) waarbij de uitroep „Hou Zee!" wordt gebruikt.
Deze is oorspronkelijk een marine-term, seinteeken, gebruikt om, vanuit de haven aan de schepen bij ongunstige weersomstandigheden de aanwijzing te geven, de zee te houden, niet de haven binnen te loopen.
Op de oud-Nederlandsche vloten (Tromp en De Ruyter) kreeg het de beteekenis van een begroetings- en aanmoedigingswoord,

waarmede de matrozen elkaar aanspoorden, de zeeën te blijven bevaren welke moeilijkheden zich ook mochten voordoen.
De Beweging gebruikt den groet „Hou Zee!" eveneens als een voortdurende aansporing om stand te houden en door te zetten. Zij, die elkaar op deze wijze begroeten, gevoelen zich daardoor aan elkaar verbonden in hechte, strijdbare kameraadschap.

Interne gegevens en organisatorische bijzonderheden:

Voor alle bijzonderheden van organisatorischen aard, adressen, telefoonnummers, indeeling van Districten en Kringen, Afdeelingen en Diensten van het Hoofdkwartier, wordt verwezen naar de jaarlijks verschijnende „Nationaal-Socialistische Almanak", die verkrijgbaar is bij de Materiaalbeheerders in Districten, Kringen en Groepen.
Een overzicht van uniformen en onderscheidingsteekenen, alsmede van de voorschriften, verbonden aan het dragen daarvan, vindt men in het boekje „De Distinctieven der Beweging", dat op dezelfde wijze kan worden verkregen.

Kameraden aan het Front

De wereldoorlog welke wij in deze jaren doormaken is een totale oorlog. Vóór dezen strijd werd de wereld beheerscht door een oppermachtig kapitalisme en een alles ondermijnend bolsjewisme. Om deze macht te breken is de algeheele inspanning noodig van de volkskracht van alle volken, die in vrijheid en sociale gerechtigheid willen leven. De oorlog wordt gevoerd aan de fronten, maar ook op de verbindings- en verzorgings-wegen en in de fabrieken op duizenden kilometers achter het oorlogsterrein.

Er is voor niemand, ook in ons land niet, de keus tusschen het al of niet deelnemen aan den oorlog. Iedereen is of wordt daarin ingeschakeld, hetzij in het vaderland, hetzij door tewerkstelling in Duitschland. Keus blijft er slechts over voor hen, die begrijpen waarom het gaat en die daarom een actief aandeel in den werkelijken strijd willen nemen.

Terwijl de Beweging in Nederland zelf, aan het binnenlandsche front strijd tegen de vijandige elementen, die ons Volk aan kapitalisme en communisme zouden willen uitleveren, hebben vele duizenden mannen uit haar midden geheel vrijwillig de taak op zich genomen om den Nederlandschen naam en de Nederlandsche eer hoog te houden in den directen strijd of op de verbindingswegen tusschen front en vaderland.

Zij hebben zich aangemeld voor het Nederlandsche Legioen tegen het bolsjewisme, dat na deugdelijke opleiding in Duitschland, aan verschillende sectoren van het Oostelijk Front met succes deelneemt aan den strijd voor Europa. In overwinning of tegenslag staan zij schouder aan schouder met Duitsche, Finsche, Roemeensche, Spaansche, Italiaansche, Kroatische, Slowaaksche, Noorsche, Deensche, Vlaamsche, Waalsche, Hongaarsche en Fransche troepen. Reeds tweemaal zijn hun prestaties door het Opperbevel der Duitsche weermacht bijzonder geroemd. Velen hebben hun inzet, met het hoogste offer, hun leven, betaald. Vele anderen dragen het IJzeren Kruis als het bewijs van persoonlijken moed, dragen het „Sturmabzeichen" der Infanterie of het onderscheidingsteeken van de mannen, die den winterslag van 1941—1942 doorstonden. Ook in de Waffen- ϟϟ staan duizenden Nederlanders pal voor Europa, voor Leider, Volk en Vaderland.

De aanmelding van nieuwe vrijwilligers gaat nog steeds door. Op geregelde tijden vertrekken nieuwe contingenten naar de opleiding en daarna naar het front. Er is plaats voor jonge kerels, die niet thuis willen blijven nu ons leven en bestaan op het spel staan! Adres voor aanmelding: Ersatzkommando der Waffen-ϟϟ Korte Vijverberg 5, Den Haag.

In het N.S.K.K. zijn door bemiddeling van de Motor-W.A. speciale afdeelingen Nederlandsche mannen ingedeeld, die hun dienst doen op de verzorgingscolonnes naar de frontlijn. Zij zijn opgeleid tot chauffeurs en technici en vormen een deel van de onmisbare verbindingslijnen tusschen front en vaderland. Ofschoon zij niet aan den eigenlijken strijd deelnemen, zijn zij bewapend om te kunnen optreden tegen in het achterland opereerende benden. Zij deelen ten volle in het soldatenleven. De heldenstrijd in Stalingrad werd tot het einde toe mee gestreden door 300 Nederlanders van het N.S.K.K.! De mannen in het N.S.K.K. hebben een financiëel nauwkeurig geregelde positie. Hun loon wordt wekelijks in het Vaderland aan hun betrekkingen uitbetaald. Daarnaast ontvangen zij volgens de geldende normen soldij. Inlichtingen en aanmelding: Jan van Nassaustraat 51, Den Haag.

Vijftienduizend Nederlanders, meerendeels nationaal-socialisten, staan aan of onmiddellijk achter het front. De Beweging in het vaderland heeft begrepen, dat zij aan deze mannen een eereschuld hebben in te lossen. Een organisatie „Frontzorg", o.l.v. kamske. Kröller te Rotterdam, maakt voortdurend pakketten gereed, welke aan de vrijwiligers verzonden worden en welke in de loopgraven, bunkers en kazernes een welkome afwisseling brengen. In de N.S.B. wordt daarvoor geld ingezameld. Vele kameraden en kameraadskes stellen sigaretten, sigaren, tabak, versnaperingen en bonnen beschikbaar voor het front. Anderen schrijven geregeld brieven aan de soldaten, vooral aan hen, die geen verwanten in Nederland hebben. Ook de met verlof terugkeerende kameraden en de gewonden in de Lazaretten worden door „Frontzorg" met moederlijke zorgen omringd. In de Districten zijn Vertegenwoordigers aangesteld. Adressen, gironummers e.d. worden geregeld in „Volk en Vaderland" en in de districtsbladen bekend gemaakt.

Frontinzet en frontzorg zijn onderdeelen van den strijd voor een vrij Nederland!

De organisatie der Beweging

„Zonder de N.S.B. heeft dit Volk waarlijk geen toekomst meer!"

(Mussert.)

De Leider heeft ons, in het „Programma" en in de „Bronnen van het Nederlandsche Nationaal-Socialisme" den geestelijken ondergrond voor onzen strijd, de *aanleiding* tot onzen inzet gegeven. Hij heeft daarnaast ook de organisatie in het leven geroepen, die, onder zijn beproefde leiding, aan alle nationaal-socialisten in Nederland de gelegenheid heeft gegeven tot een vruchtbaren strijd tegen de machten van den verleden tijd. Lid worden van de Beweging wil zeggen, opgenomen te worden in het organisatie-apparaat der N.S.B.
Het Germaansche leidersbeginsel vinden wij in de organisatie in al zijn onderdeelen terug. Van den Leider der Beweging tot aan het lid, loopt een lijn van leidende functionarissen, die, ieder op hun eigen plaats, één leidende taak hebben te vervullen over een groep leden en die voor hun beleid persoonlijk verantwoordelijk zijn aan den direct boven hen staanden functionaris.
De Organisatie is het eerste en belangrijkste middel om het volvoeren van de opdrachten der Beweging, onder inschakeling van zooveel mogelijk medewerkers en medewerksters, mogelijk te maken. Daarom is de organisatie dan ook aangepast aan de practische behoeften van den strijd en aan de oogenblikkelijke opdrachten, die vervuld moeten worden.
In de strijdjaren vóór den oorlog lag het zwaartepunt geheel en al in de directe propaganda, gericht tot het Nederlandsche Volk. Deze propaganda was noodig om de macht te verwerven, eerste voorwaarde voor het uitvoeren van ons programma en het verwezenlijken van onze idealen. Wij stonden in die jaren met een klein getal van vaak nog verspreid wonende kameraden tegenover een geweldige overmacht. Het was dus noodzakelijk, dat bij het samenstellen van organisatie-eenheden als Blokken, Buurten (Wijken), Groepen en Kringen, rekening werd gehouden met de noodzaak om bepaalde aantallen leden terwille van den strijd samen te voegen in hechte verbanden, waardoor dus een geconcentreerde, succes-belovende actie werd mogelijk gemaakt. Na den oorlog en vooral na de verzekeringen, die bij het tien-

jarig bestaan der Beweging zijn ontvangen, staat het vast, dat de Beweging op zeker tijdstip de leiding van het Nederlandsche Volk zal moeten nemen. Zij zal ook het Volk in den komenden, Nationaal-Socialistischen Staat der Nederlanden bij de overheid moeten vertegenwoordigen en in eerste instantie de volksbelangen direct moeten behartigen.

De organisatie moet zich daarop instellen. Zij mag daarom niet langer uitsluitend gericht zijn op de *LEDEN DER BEWEGING*, maar moet zoo zijn ingedeeld, dat zij haar werk kan doen voor alle *VOLKSGENOOTEN*. Terwijl dus vroeger een Blok of een Groep werd samengesteld naar een bepaald aantal leden, worden deze eenheden nu bepaald naar een zeker aantal Volksgenooten. De onderdeelen der organisatie zijn dus belangrijk grooter geworden. Nadeelen voor de propaganda en voor de geconcentreerde actie behoeft dit nu niet meer te hebben, omdat het aantal leden verdrievoudigd is en dus groot genoeg om ook de grootere gebiedsdeelen te bestrijken en afdoende te bewerken.
Territoriaal is de Beweging ingedeeld in Blokken, Buurten (Wijken), Groepen, Kringen en Districten.

Er zijn 14 Districten in Nederland (de elf provinciën plus de steden Amsterdam, Rotterdam en Den Haag), 2 Districten in Duitschland en 1 in België.
Deze Districten zijn onderverdeeld in Kringen (72 in Nederland), waarbij rekening is gehouden met historisch gegroeide streekbelangen en volksaard.
Het aantal inwoners per Kring gaat van 65.000 tot maximum 300.000.
Kringen zijn weer onderverdeeld in Groepen en deze in Buurten (Wijken) en Blokken.

De Groep is de kleinste *volledige* werkeenheid, waar het contact met alle Volksgenooten zeer intensief behoort te zijn. Daarom zal het aantal inwoners niet te groot mogen zijn en bedraagt dan ook als regel van minimum 7000 tot maximum 15000.
Vanzelfsprekend zijn deze aantallen op het land kleiner dan in de groote stad.
Als regel omvat een Groep een dorp met daaromheen liggende gehuchten.
Het Blok als kleinste eenheid omvat van 100 tot 500 inwoners.
Aan het hoofd van deze territoriale eenheden staan de Gezags-

dragers der Beweging: Districtsleiders, Kringleiders, Groepsleiders, Buurt(Wijk)leiders en Blokleiders.
Voor de werkzaamheden van de Gezagsdragers en van de verschillende functionarissen en medewerkers, die hen daarbij terzijde staan, verwijzen we naar het op blz. 24—25 afgedrukte organisatieschema voor den opbouw van een District. Het zwaartepunt van al het werk dat gedaan moet worden, ligt daarbij in de Groepen. Het nationaal-socialisme heeft namelijk slechts levensvatbaarheid en draagkracht als het voortkomt uit het Volk zelf en door het Volk gedragen wordt. Daarom is vooral ook de Blokleider in de organisatie van het grootste belang, omdat hij rechtstreeksch contact onderhoudt met de hem toevertrouwde leden en in toenemende mate, al naar gelang van de omstandigheden, óók de Beweging rechtstreeks vertegenwoordigt in de gezinnen van de overige Volksgenooten. De Blokleider moet ook uit zijn leden de werkers naar voren halen en hen voortdurend in actie houden, volgens de richtlijnen, die hem van de leiding, door of via den Groepsleider bereiken. In de Groep wordt deze persoonlijke werkzaamheid en het contact met de leden uitgebreid over alle onderdeelen van het werk van de Beweging.
De organisatie heeft voor haar werkzaamheden de beschikking over verschillende gebouwen, in hoofdzaak districtskantoren en kringhuizen en in vele plaatsen ook groeps-steunpunten. In deze gebouwen worden de verschillende werkzaamheden geconcentreerd en natuurlijk ook weer over lagere eenheden en medewerkers verdeeld.
De dagelijksche leiding van de Beweging is door den Leider opgedragen aan den Secretaris-Generaal, die ook de leiding heeft van het Hoofdkwartier.
Het Hoofdkwartier bestaat uit de volgende Hoofdafdeelingen:

a. *Organisatie en Personeel,*
onder leiding van den Organisatieleider.

b. *Financiën en Administratie,*
onder leiding van den Gemachtigde van den Leider voor de Financiën.

c. *Pers en Propaganda,*
onder leiding van den Propagandaleider.

Ir. C. J. Huygen, Secretaris-Generaal der Beweging.

d. *Vorming,*
waaronder o.a.
de *Afdeeling Theoretische Vorming,*
de *Afdeeling Practische Vorming* en
de *Afdeeling Volksche Cultuur* ressorteeren,
onder leiding van den Vormingsleider.

e. *Arbeidszaken,*
onder leiding van den Arbeidsfrontleider.

Naast de vijf Hoofdafdeelingen staan nog de volgende Zelfstandige Afdeelinge:

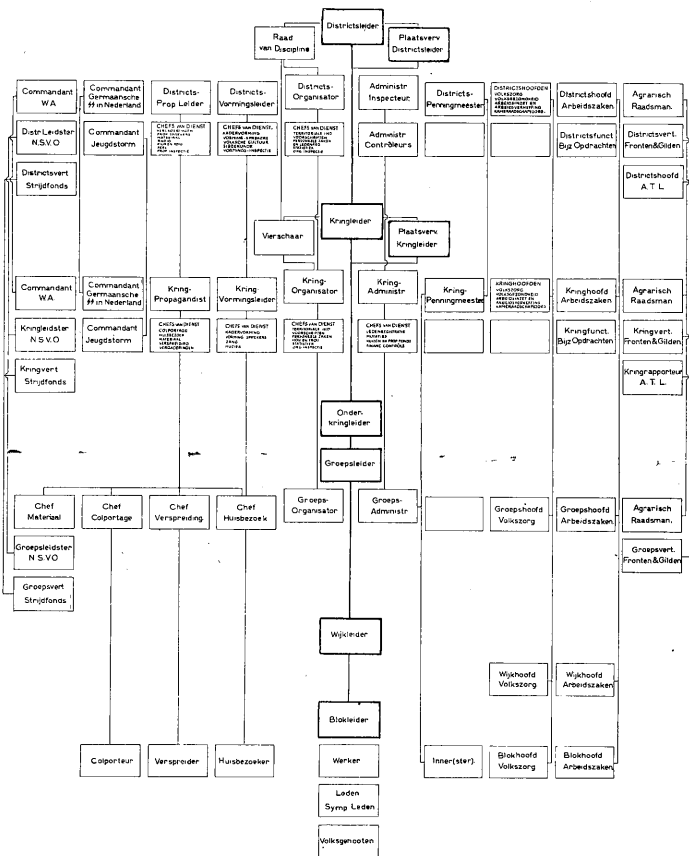
a. *Afstammingsonderzoek,*
b. *Agrarische Zaken,*
c. *Arbeidsinzet en Arbeidsverheffing,*
d. *Economische Zaken,*
e. *Intendance,*
f. *Kameraadschapszorg,*
g. *Nieuw Zeewezen,*
h. *Technische Zaken,*
i. *Volksgezondheid,*
j. *Volkszorg,*
k. *Materiaaldienst.*

In de verschillende provincies en voor bijzondere diensten zijn „Gemachtigden" benoemd. Bovendien heeft een aantal deskundige kameraden op ieder gebied den titel van „Adviseur van den Leider".
Een omvangrijke organisatie, maar vooral ook een omvangrijke actie als door de Beweging gevoerd wordt, kan alleen in stand gehouden worden wanneer daartoe een gezond financiëel fundament aanwezig is. De strijd der Beweging wordt bekostigd uit de offers van de strijders. In de moeilijke jaren vóór den oorlog is de contributie voor duizenden werklooze arbeiders, werkers met kleine loonen, verarmde middenstanders en kleine boeren, veelal een zwaar offer geweest. Ook de kameraden in Indië, die thans reeds meer dan twee en een half jaar in Britsche concentratiekampen zuchten, hebben zoolang dit hun mogelijk was, den strijd in belangrijke mate financiëel gesteund. Tegenover de offers in bloed en gezondheid, in gemak, huiselijkheid en familiebanden, die door de frontstrijders worden gebracht, zinkt

het geldelijke offer van de leden feitelijk in het niet. Daarom moet het met blijmoedigheid en naar draagkracht worden gebracht. Het is een plicht aan de Beweging, maar meer nog een plicht aan het Volk, dat voor zijn toekomst van de Beweging afhankelijk is!
Om de Beweging te beschermen tegen ondermijning en tegen afbreuk door misdadige practijken, slecht gedrag en verkeerde houding, kent de N.S.B. een eigen rechtspraak. Het hoogste college daarvan is de „Hooge Raad van Discipline", die in de Districten door „Raden van Discipline" en in de Kringen door de „Vierscharen" wordt vertegenwoordigd. Het „Algemeen Toezicht Leden" (A.T.L.) speelt daarin, door het verzamelen en verstrekken van inlichtingen een belangrijke rol.
Voor hen, die in loondienst aan de N.S.B. zijn verbonden, bestaat het „Scheidsgerecht der Beweging", dat te beslissen heeft over alle voorkomende sociale geschillen, over ontslagen enz. Iedere werker, die tot de genoemde categorie behoort, kan op dit Scheidsgerecht in voorkomende gevallen een beroep doen.
Het is duidelijk, dat het op gang houden van deze omvangrijke organisatie een geweldigen arbeid vereischt, die voor het overgroote gedeelte verricht wordt door functionarissen in hun vrijen tijd. Ledenregistratie, financiën, administratie, propaganda, de verschillende onderafdeelingen en neven-organisaties, dat alles eischt in een Beweging van dezen omvang den voortdurenden inzet van de arbeidskracht van vele duizenden kameraden. „Werkers", leden van de werkerskern in de Beweging, die zich niet bepalen tot het betalen van contributie en het bezoeken van een enkele vergadering, kunnen er nooit genoeg zijn. Hoe meer werkers zich aanmelden, des te meer krachten zijn beschikbaar voor de eigenlijke propaganda: colportage, verspreiding, plakploegen, huisbezoekers, sprekers, schrijvers enz. De talrijke neven-organisaties, die terwille van den snellen opbouw van een nationaal-socialistische volksgemeenschap moesten worden gesticht, eischen op hun beurt weer velen op in tal van functies en als medewerkers op vele plaatsen.
De organisatie is de ruggegraat der Beweging. Zij heeft in het verleden bewezen berekend te zijn voor het werk, dat van haar werd verwacht. Zij is de kern, waaromheen de strijd voor het nieuwe Nederland zich heeft afgespeeld en nog altijd afspeelt.

Door de hechte organisatie heeft de N.S.B. den strijd kunnen volhouden. Toen de terreur het ledental tot een zeker minimum beperkt hield, en bovendien zeer vele leden tot afzijdigheid van iedere actie naar buiten dwong, omdat andere belangen op het spel zouden komen te staan, die in deze periode niet verwaarloosd mochten worden, toen werd ook van de weinigen, die vrij-uit konden meewerken, een topprestatie gevergd. De kleine werkende kern der N.S.B. heeft, vooral in de jaren tusschen 1937 en 1940 bergen werk verzet. De leden, die daartoe behoorden, hebben elkaar in de moeilijkheden en onder de tegenslagen leeren kennen. Ondanks alle fouten en gebreken hebben zij elkaar ook leeren waardeeren, zij zijn naar elkaar toe gegroeid en geworden tot een vaste, onverbreekbare strijdeenheid.
Thans zijn de moeilijkheden van *dezen* aard grootendeels achter den rug. Maar het behooren tot deze werkerskern, die den strijd heeft volgehouden, moet voor iederen Volksgenoot, die thans den weg naar de N.S.B. heeft gevonden, een eerezaak zijn. Een eerezaak in de eerste plaats tegenover die oude kameraden, die vroeger zonder de hulp van deze volksgenooten moesten voortgaan. Maar een eerezaak ook tegenover het Volk, waartoe wij behooren, dat wij willen opheffen en dat ons zoo dringend noodig heeft.
Wie vroeger afzijdig bleef of door de terreur *moest* blijven, wie vroeger de waarheid niet kon zien of niet wilde zien, krijgt thans de gelegenheid de schade in te halen.
Niemand kan nationaal-socialist worden uit gemakzucht, maar slechts door gestagen arbeid voor Volk en Vaderland. Dankbaarheid vervult de oude leden, dat de Leider hun de organisatie heeft geschonken, waarin zij deze jaren van strijd hebben kunnen arbeiden. Dankbaarheid moet ook de grondtoon zijn van de gevoelens der nieuwe leden, die in dezelfde organisatie ook nù nog de kans hebben hun plicht te doen!

ORGANISATIESCHEMA VOOR DE OPBOUW VAN EEN DISTRICT.

HOOFDKWARTIER N.S.B.
HOOFDAFDEELING:
ORGANISATIE EN PERSONEEL.

UTRECHT, DECEMBER 1942.

De Secretarie van Staat der N.S.B.

Bij Verordening van den Rijkscommissaris voor het bezette Nederlandsche gebied is de „Secretarie van Staat” der N.S.B. als medewerkende instantie in het binnenlandsche bestuur en als mededraagster van de verantwoordelijkheid daarvoor, ingeschakeld. Zulks is geschied op grond van de besluiten van den Führer inzake de positie van het Nederlandsche Volk en de taak van de Nationaal-Socialistische Beweging der Nederlanden.
De „Secretarie van Staat” is een door den Leider in het leven geroepen in Den Haag gevestigde instantie, waarvan de leiding is opgedragen aan kam. Dr. J. H. Carp. Zij heeft een coördineerende taak.
Om deze taak der Beweging in den staat uit te oefenen heeft de Leider verschillende „Gemachtigden” benoemd, die elk op een eigen sector werkzaam zijn. Er zijn „Gemachtigden” voor alle departementen van algemeen bestuur, voor het museumwezen, het bibliotheekwezen, het Legioen Nederland, de nietcommerciëele vereenigingen en voor de publiekrechterlijke organisaties der volksgemeenschap.

Belangrijkste data uit de geschiedenis der N.S.B.

1931	14 December	Mussert sticht de Nationaal-Socialistische Beweging. Van Geelkerken zijn eerste medewerker.
1932	3 November	De „Weerbaarheids-Afdeelingen" (W.A.) opgericht ter bescherming van de Beweging.
1933	7 Januari	Eerste landdag te Utrecht met 600 deelnemers. Het weekblad „Volk en Vaderland" gesticht.
	30 Januari	Deelname aan de W.A. voor militairen verboden.
	16 Maart	Militairen en burgerwachters mogen geen lid van de N.S.B. meer zijn.
	19 September	Uniform-verbod wordt van kracht.
	9 October	Tweede landdag te Utrecht met 6000 deelnemers.
	30 December	Ambtenarenverbod.
1934	2 Februari	Bisschoppenbrief der R.K. kerk tegen de N.S.B.
1935	30 Maart	Derde landdag te Amsterdam, ruim 20.000 deelnemers.
	17 April	Deelname aan de verkiezingen voor de prov. staten. 294.284 stemmen, 7,91 pct., 4 zetels.
	17 Juli	Mussert naar Indië.
	12 October	Vierde landdag te Den Haag met 35.000 deelnemers. Mussert solidair met Hitler's bruinhemden en Mussolini's zwarthemden.
	31 December	De W.A. ontbonden (wet op de weerkorpsen).
1936	1 Juni	Eerste Hagespraak te Lunteren op den Goudsberg.
	21 Augustus	Mussert sticht „Het Nationale Dagblad".
	14 December	Herdenking van het vijfjarig-bestaan te Amsterdam.
1937	17 Mei	Tweede Hagespraak op den Goudsberg te Lunteren.
	26 Mei	Deelname aan de verkiezingen voor de

		Tweede Kamer: 171.137 stemmen, 4.22 procent, 4 zetels.
	9 October	„Hagespraak der Trouw" op den Goudsberg, na de uittocht van slappelingen en verraders.
1938	6 Juni	Derde Hagespraak op den Goudsberg te Lunteren.
	1 November	Mussert sticht de N.S.V.O.
1939	19 April	Deelname aan de verkiezingen voor de Prov. Staten. 159.672 stemmen, 3,89 pct., 26 zetels.
	29 Mei	Vierde Hagespraak te Lunteren.
	21 Juni	Deelname aan de Raadsverkiezingen te Amsterdam. Drie zetels veroverd op de marxisten.
1940	10 Mei	Interneeringen in het geheele land. Negen dooden.
	15 Mei	Bevrijding van de geïnterneerden. W.A. weer opgericht.
	18 Mei	De Rijkscommissaris in Nederland.
	8 Juni	Heroprichting van den „Nationale Jeugdstorm".
	22 Juni	„Hagespraak der bevrijding" op den Goudsberg te Lunteren.
	26 Juni	Opheffing van het Ambtenarenverbod.
	2 Augustus	Mussert sticht het Rechtsfront.
	7 September	Moord op weerman Peter Ton in Den Haag.
	16 September	Mussert sticht de „Germaansche SS in Nederland".
	25 September	Mussert te Berlijn door den Führer ontvangen.
	9 November	Verdinaso sluit zich aan bij de N.S.B.
	30 November	„Technische Gilde" opgericht.
	14 December	Herdenking van negen jaren strijd in Utrecht.
	15 December	Mussert sticht het „Opvoedersgilde".
1941	13 Februari	Wachtmeester der W.A. Hendrik Koot vermoord.
	1 Mei	Eerste radio-rede van Mussert tot het Nederlandsche Volk.

	11 Mei	Openbare viering van Mussert's 47e verjaardag te Utrecht.
	27 Juni	Betooging tegen het bolsjewisme op het IJsclubterrein in Amsterdam.
	26 Juli	Eerste vrijwilligers naar het Oosten vertrokken.
	3 Augustus	W.A.-dienstplicht voor mannelijke leden der Beweging.
	14 December	De N.S.B. belast met de politieke wilsvorming van het Nederlandsche Volk. Alle andere groepen ontbonden.
1942	14 December	Mussert erkend als Leider van het Nederlandsche Volk. Besluiten van den Führer over de toekomst van Nederland.
1943	1 Februari	Staatspolitiek Secretariaat der Beweging in werking getreden. Gemachtigden van den Leider geïnstalleerd.

Het lidmaatschap en het werk

Wie uit eigen vrijen wil toetreedt tot de Nationaal-Socialistische Beweging der Nederlanden verwerft daarmede het recht mee te strijden voor Volk en Vaderland. Tegenover dat recht staan verplichtingen, die alle goede Vaderlanders met blijmoedigheid en overtuiging van de noodzaak op zich nemen.
De leden, die deelnemen aan het werk in eenigen vorm behooren tot de „werkers-kern". Niet alle mannen en vrouwen in de Beweging zijn daartoe in staat. Er zijn er b.v., die ook in dezen tijd nog moeten oppassen voor terreur en broodroof. Er zijn er ook, die door hun normale werkzaamheden teveel in beslag worden genomen. Dat legt aan de ànderen zooveel zwaardere verplichtingen op.
Voor alle leden en sympathiseerende-leden bestaat de verplichting tot het betalen van een maandelijksche bijdrage, volgens vastgestelde inkomenschaal. Dit financiëele offer, dat voor velen een belàngrijk offer is, moet gevraagd worden om de geldelijke basis van de Beweging gezond en zooveel mogelijk onafhankelijk te houden. Allen staat daarbij het voorbeeld voor oogen van de kleine strijdkern, die vóór den oorlog moest stand houden tegen overmachtige vijanden en die desniettemin door hun offers het bestaan der Beweging waarborgden. Anderzijds wordt aan niemand om financiëele redenen de toegang tot de Beweging geweigerd of het werken onmogelijk gemaakt. De Gezagsdragers (leidende functionarissen in Blok, Groep, Kring, District of Gewest) hebben de machtiging om in bepaalde gevallen ontheffing te verleenen.
Wie zich thans bij de Beweging aanmeldt, wordt ingeschreven als „sympathiseerend-lid". Wie volwaardig lid wil worden, meldt zich bij zijn toetreding onmiddellijk aan bij den Blokleider of den Groepsleider om ingeschakeld te worden in de werkzaamheden. Na drie maanden trouw en geregeld te hebben meegewerkt wordt hij (zij) dan als lid aangenomen en kan de gelofte afleggen om toegelaten te worden tot de werkerskern.

De eerenaam „nationalist-socialist" legt feitelijk een tweevoudige verplichting op, een moreele verplichting die men vrijwillig aanvaard. De eene zijde betreft het werken en offeren voor den strijd der Beweging. De andere zijde heeft betrekking

op het dienen van de volksgemeenschap in haar geheel, reeds in dezen tijd.

Een nationaal-socialist wil zijn Volk dienen. Daarom neemt hij als eerste zijn aandeel in het werk van alle instellingen van den nieuwen geest, welke in het leven geroepen zijn om het socialistische werk aan te vangen en de verdere uitbreiding, na den oorlog, voor te bereiden. In de practijk beteekent dat:

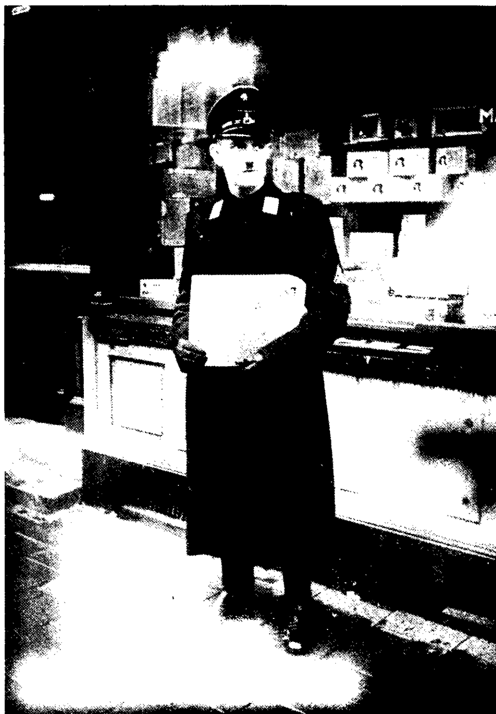
1. Steun aan het werk van Winterhulp en Volksdienst, organisaties welke den nood van ons Volk hebben te lenigen en het Volk omhoog hebben te brengen. Deze steun wordt gegeven door hulp bij de collectes, door deelname aan het interne werk en door het lidmaatschap van den N.V.D.
2. Medewerking aan de organisatie van de Nederlandsche Volksgemeenschap, zooals deze zich voltrekt in den „Nederlandschen Landstand", in het „Nederlandsch Arbeidsfront", in de „Artsenkamer" en in de „Nederlandsche Kultuurkamer".
3. Medewerking aan de organisaties en instellingen van de Beweging op speciale terreinen: „Opvoedersgilde" (voor allen die werkzaam zijn bij de opvoeding en in het onderwijs) „Technisch Gilde" (voor de werkers in techniek e.d.), „Medisch Front" (voor allen die werkzaam zijn in de gezondheidszorg voor ons Volk), „Studentenfront" en „Economisch Front" (ondernemers).

De strijd der Beweging is gericht op de overtuiging van het Nederlandsche Volk, op het winnen van onze volksgenooten voor de idealen van het nationaal-socialisme. Daarin onderscheiden wij de „Politieke Organisatie", de „Formaties" (W.A. en Germaansche ᛋᛋ in Nederland) en de „Nevenorganisaties" (Nationale Jeugdstorm en Nationaal-Socialistische Vrouwen Organisatie).

In het werk van de „Politieke Organisatie" is voortdurend behoefte aan nieuwe medewerkers. Hierin rust de kern van de geheele organisatie der Beweging en ook de voortdurende propaganda, die van de onderdeelen uitgaat. Over het algemeen zijn de werkers in twee deelen te verdeelen: De werkers van den inwendigen dienst, en de werkers in de propaganda naar buiten. Iedereen kan zelf voor zich uitmaken, waarvoor hij het meest geschikt is.

Het werk zelf is geweldig veelzijdig. Er zijn krachten noodig

voor de administratie, voor het innen van de bijdragen en het financiëel beheer, voor briefwisseling en statistiek, voor ledenbezoek en voor de organisatie van vergaderingen.
In de propaganda zijn feitelijk nooit genoeg Colporteurs. Het is niet voldoende, dat onze bladen verschijnen, zij moeten ook dáár gebracht worden waar zij behooren, d.w.z. bij de buitenstaanders, de volksgenooten buiten de Beweging. Met dat doel trekken elke week de Straatcolporteurs er op uit, die op de drukste punten van steden en dorpen postvatten en door hun aanwezigheid en den verkoop aan vele volksgenooten iets te zeggen hebben over de Beweging. De Leider heeft niet voor niets zijn Colporteurs de stoottroepen van de Beweging genoemd. Jarenlang zijn zij de voornaamste propagandisten voor het nationaal-socialisme geweest. Velen van hen staan vijf, zes of meer jaren op denzelfden post, zonder een week over te slaan! Het is een eer zich daarbij te scharen en met dezelfde vastberaden vasthoudendheid het werk te versterken.
De „huis-aan-huis"-colportage heeft in de beide laatste jaren, met hun verduisterings-voorschriften, met de toegespitste verhoudingen en de nog altijd levenden angst voor terreur, een belangrijke positie gekregen. Alle huizen langs gaande, verkoopen onze Colporteurs, zonder dat de koopers bespied kunnen worden, de nummers van „Volk en Vaderland". Vele vaste lezers zijn daarbij geworven. Vooral in de arbeiderswijken stijgt de verkoop met sprongen omhoog! Juist bij dezen vorm van propaganda blijkt telkens weer, dat onze vooruitgang feitelijk afhankelijk is van onze eigen activiteit. Hoe meer werkers er zijn, des te meer straten en buurten kunnen bewerkt worden! In aansluiting hieraan moeten er Huisbezoekers zijn, die de vaste verkoopsadressen bezoeken en met de daar wonende volksgenooten mondeling verder den strijd der N.S.B. behandelen. Voor speciale acties zijn Verspreiders noodig, alsmede werkers voor het versieren van onze vergaderlokalen, het verkoopen van materiaal (brochures e.d.) en al wat er verder bij een organisatie als de onze te pas komt.
Werk is er in de Beweging voor ieder, die werken wil en werken kan. Vrijwillig, met groote offervaardigheid moeten bergen werk verzet worden. Ieder van onze leden en sympathiseerende-leden heeft het zoo in de hand, den tijd, die noodig is om het doel te bereiken, te verkorten.

Wij, die hier in Nederland staan, moeten daarbij bedenken, welke groote offers aan werkkrachten de Beweging heeft moeten brengen, toen duizenden van onze beste strijders, functionarissen, Propagandisten, Colporteurs, Verspreiders en Huisbezoekers naar het front vertrokken, naar het Legioen, naar de Waffen-ᛋᛋ, naar het N.S.K.K. en de Nachrichtentruppen. Zij hebben open plaatsen achtergelaten, die door ons en door de nieuwgekomen leden moeten worden aangevuld.
De offers, die van ons worden gevraagd in tijd en geld, in gemak en werkkracht wegen vaak zwaar. Zij worden echter voor allen licht, wanneer wij bedenken, hoe dappere Nederlandsche mannen in de ijzige koude of onder de brandende zon in het oosten hun plicht doen voor Volk en Vaderland. Ver van huis en gezin, ver van allen, die hen dierbaar zijn, in modder en stof, geplaagd door muskieten en temidden van het gehuil van granaten en bommen, bijten zij de spits af voor Nederland en Europa! Dàt voorbeeld te volgen, hùn inzet te ondersteunen, is onze hoogste plicht!

Zóó is de strijd!

Zoodra er sprake is van het werk, dat wij doen om dichter bij de verwezenlijking van onze doelstellingen en idealen te komen, gebruiken wij de benaming „strijd". Het komt er dan niet op aan of wij het hebben over propagandawerk als colportage, verspreiding, huisbezoek, plakken of vergaderingen, dan wel over de ledenadministratie, het innen van bijdragen of het voeren van interne briefwisseling. Ons geheele werk in al zijn onderdeelen samengevat, dàt is onze „strijd". Zooals een leger naast de soldaten aan het front, reserves achter de linies noodig heeft, verbindingstroepen met het achterland en arbeiders in de wapen- en munitiefabrieken, zoo staan ook in Mussert's strijdend leger, de kameraden en kameraadskes op de meest verschillende posten en doen hun plicht.

Wie bij het woord „strijd" meent te moeten denken aan stalen wapens of aan vuistgevechten, heeft het mis. Onze strijd is een geestelijke strijd, onze wapens zijn de waarachtige argumenten, die wij ontleenen aan een zuivere bedoeling, een groot ideaal en een perfecte leiding.

Maar wèl geeft „strijd" duidelijk het karakter weer van onzen arbeid en van onze inspanningen. Deze benaming kenschetst volkomen den geest en de houding, die van ons worden verlangd, namelijk den echten, strijdbaren soldatengeest. Gehoorzaam, disciplinair moeten wij onzen weg gaan, trouw aan den Leider, verbonden aan elkaar, trouw aan Mussert's bevelhebbers en onderbevelhebbers. Wij vragen niet naar het „waarom" van de opdrachten, die ons worden gegeven. Wij voeren ze uit! Als de Leider beveelt, dan weten wij, dat het goed is en doen wij onzen plicht, dien wij vrijwillig op ons hebben genomen. Als goede soldaten-van-den-geest trekken wij uit om ons vaderland te dienen; daarbij cijferen we onszelf en onze eigen belangen weg. Het gaat om leven en welzijn, om welvaart en gerechtigheid voor negen millioen mannen, vrouwen en kinderen van Nederlandschen stam!

Dit algemeene, nationale volksbelang is het overheerschende bij al ons doen en laten. Wij gelooven aan de noodzaak en de kracht van de volksgemeenschap. Daarom wordt alles op het spel gezet om die volksgemeenschap te dienen: Vrije tijd en werkkracht, maar ook geld, eerzucht, maatschappelijke positie en als het

moet het leven zelf. Ook voor de Nederlandsche nationaal-socialisten geldt het woord van den Führer: „Gij zijt niets, Uw Volk is alles!” Als het Nederlandsche Volk tenonder gaat, zal de enkeling niet in vrijheid en gerechtigheid leven. Als ons Volk omhoog gaat, zal ieder daarin deelen. Ons Volk wordt in dezen tijd door een Hoogere Voorzienigheid gewogen op de weegschaal der historie. In de eene schaal ligt zwaar drukkend, de geestelijke, nationale en sociale verwording van een belangrijk deel van ons Volk, de schuld van nalatigheid, gebrekkig inzicht en verloochening der eigen geaardheid. Het is onze taak, de weegschaal tòch naar de goede zijde te doen overslaan, door méér werk, door gróótere offers en vooral door een sterke liefde voor ons Volk en ons Vaderland. Als wij genoeg tot stand brengen en genoeg offeren, dan zàl Nederland voortbestaan en zich verder ontwikkelen en ontplooien!

Laat niemand denken, dat dit ijdele woorden zijn. Wij hebben in onzen strijd den tegenstand ontmoet, niets en niemand ontziende, van vertwijfeld vasthoudende, gezeten burgers en van ontwrichte, teleurgestelden, besmet met de bacterie van den duivelschen haat van het marxisme. De terreur is ons niet bespaard, wij hebben er mee geworsteld, wanneer de tegenstand de grenzen van eer en fatsoen en van grondwettelijke rechten overschreed. Eenige honderden van onze kameraden zijn tusschen 1931 en 1940 bloedig verwond, enkele blijvend invalide geworden. Wij hebben tegenstanders gekend, die in hun geestesarme machteloosheid naar gummilatten, ploertendooders, revolvers, messen en spijkerlatten grepen om het nationaal-socialisme tegen te houden. Geestelijke „leiders” brachten den politieken strijd over naar de kerken, naar het vereenigingsleven en de algemeene instellingen. Vele gezinnen werden uiteengerukt. Duizenden mannen, vrouwen en kinderen werden in de Meidagen van 1940 als misdadigers opgepakt en naar politiebureaux, afgekeurde forten en kazernes of havenloodsen gesleept. Velen zijn ernstig mishandeld, negen mannen werden vermoord. Na de oorlogsdagen zijn vier kameraden uit de W.A. in lafhartige overvallen van de politieke onderwereld vermoord. Daarenboven zijn vele honderden mannen, vrijwillig uitgetrokken voor den strijd tegen het bolsjewisme, op het veld van eer gevallen en hebben zij het heldengraf gevonden in de Russische steppen.

Met zweet en bloed is de geschiedenis der N.S.B. geschreven in het leven van het Nederlandsche Volk. Hoongelach, verguizing, laster en leugen zijn de mijlpalen op den weg der nationaal-socialisten geweest. Lafhartigen en slappelingen zijn achtergebleven. Verraders vielen de strijders in den rug aan. Maar de opmarsch is voortgezet, door alles heen en tegen alles in en zal pas eindigen wanneer het doel bereikt is!
Zóó is de strijd der Beweging! Wie tot ons komt, neemt vrijwillig zijn aandeel daarin. Maar daardoor deelen zij ook in de krachtbronnen van de Beweging: Ons onverwoestbaar geloof, onze liefde voor Volk en Vaderland, onze Eerbied voor den Arbeid, onze trouw aan den Leider en de trouw van Mussert aan ons! Daardoor deelen zij in de kameraadschap en de onderlinge verbondenheid van de strijdende mannen en vrouwen, waaraan eens een hernieuwd en vereenigd Volk zijn toekomst en zijn bestaan zal danken!

De Beweging en haar geschriften

Verschillende vooraanstaande functionarissen en talrijke publicisten hebben in den loop der jaren op velerlei manier de geestelijke en practische doelstellingen in artikelen, beschouwingen, geschriften en boeken behandeld. Een groot deel daarvan heeft een zuiver-propagandistische bedoeling, een ander deel is meer theoretisch beschouwend ingesteld.
De Leider zelf heeft daartoe het voorbeeld gegeven. Hij schreef in 1931 het Programma en de Toelichting daarop en in 1937 het geschrift „De Bronnen van het Nederlandsche Nationaal-Socialisme". Daarenboven heeft hij gedurende den geheelen strijd, alle werkelijk belangrijke vraagstukken en gebeurtenissen behandeld in Hoofdartikelen in ons weekblad „Volk en Vaderland". Een groot deel van deze artikelen is verwerkt in de beide boeken, „Het Nationalisme van de N.S.B." en „Het Socialisme van de N.S.B." Aan het einde van 1941 is bovendien het standaardwerk „Voor Volk en Vaderland" uitgegeven, dat samengesteld werd onder leiding van kameraad C. van Geelkerken en dat de geschiedenis der Beweging beknopt maar volledig behandelt. Deze twee brochures van den Leider, alsmede de drie standaardwerken kunnen beschouwd worden als de officiëele schrifturen van de Beweging. Zij behouden hun waarde, temidden van de revolutionnaire veranderingen die wij meemaken!
In honderden propaganda-brochures zijn de idealen van de Beweging uiteengezet en onder het Nederlandsche Volk verbreid. Voortdurend verschijnen op dit gebied nieuwe uitgaven over actueele problemen en gebeurtenissen, aangepast aan de eischen van den tijd en van den strijd.
Van bijzonder groot belang voor de Beweging is haar eigen pers. Daarvan moet allereerst genoemd worden het weekblad „Volk en Vaderland", opgericht in Januari 1933, dat terecht genoemd kan worden „het blad van den Leider". Het is het leidende orgaan der Beweging en het voornaamste wapen in de schriftelijke propaganda.
In de tweede plaats is er „Het Nationale Dagblad", opgericht in 1936. Het is van onderen af aan opgebouwd, zonder steun van kapitaal of groote advertenties. Uit de vrijwillige bijdragen, de offers en de trouw van de strijdende kameraden zijn de krachten voortgekomen om het blad in stand te houden. Na den

oorlog is het dusdanig uitgebreid, dat de inhoud met die der grootste dagbladen kan wedijveren. Wat er nog aan ontbreekt, wordt door voortdurende werkzaamheid en verderen uitbouw aangevuld. De dagelijksche verschijning maakt het mogelijk op alle gebeurtenissen een eigen visie te geven, waardoor de stem van de Beweging onafgebroken tot het Nederlandsche Volk kan spreken.
Voor de leden zelf zijn er bovendien de organen der formaties en neven-organisaties, terwijl in de meeste Districten de zoogenaamde „Districtsbladen" verschijnen, welke op geregelde tijdstippen (per week, per 14 dagen of per maand) aan de leden de noodige organisatorische gegevens verstrekken en hen op de hoogte houden van besluiten, aankondigingen van vergaderingen, oproepen e.d. De verdere ontwikkeling van de nationaalsocialistische gedachte en de vorming en opvoeding van de leden wordt behandeld door „Ontwakend Volk", een maandblad, uitgegeven door de Hoofdafdeeling Vorming, waarop alle leden zich kunnen abonneeren. Het blad „Fotonieuws" geeft maandelijksche foto-reportages uit het leven van de Beweging, haar formaties en neven-organisaties. Voor de functionarissen bestaat er voor intern gebruik het veertiendaagsche orgaan „Kaderblad".

Stormende Jeugd

De „Nationale Jeugdstorm", de hoop van het Vaderland, doet onafgebroken zijn roepstem uitgaan tot de Nederlandsche jeugd, tot alle jongens en meisjes van 10 tot 18 jaar. In de blauw en zwarte uniform, waarboven het oranje van de karpoets vroolijk uitsteekt, zijn onze stormers en stormsters, onze meeuwen en meeuwkes een altijd blijmoedig, in hun jeugd en eenvoud veroverend beeld van den nieuwen geest van vaderlandsliefde en offervaardigheid geworden.
Reeds meer dan twintigduizend jongens en meisjes hebben in den Jeugdstorm hun ideaal gevonden. Ordelijk en gedisciplineerd, in het volle besef van hun roeping en van de eischen, die deze zware tijd aan ons Volk stelt, gaan zij hun eigen, jeugdigen, stormachtigen weg. Er zijn vele kinderen bij van nationaal-socialistische ouders, maar ook duizenden, die thuis nooit iets over politiek hebben gehoord. En wanneer zij marcheeren langs straten en pleinen, wanneer hun vaderlandsche liederen schallen door steden en dorpen, dan staan er duizenden andere kinderen verlangend te kijken, verlangend om ook mee te doen, verlangend naar den strijd voor eigen toekomst, verlangend naar de sportieve geest, de kameraadschap en de gezondheid, die deze kinderen uit de oogen straalt. Zij moeten nog afzijdig staan, omdat hun ouders het tijdsgebeuren niet begrijpen. Zij missen de toestemming, die nationaal-socialisten hun kinderen gaarne en van harte geven!

Onze Jeugdstorm heeft een eigen taak. Niet in politieke debatten, in vechtpartijen of hokjesvormerij beleven onze jongeren den nieuwen geest. Jong is hun hart en jeugdig hun werk. Zij vinden in den Jeugdstorm de vervulling van hun behoefte aan kameraadschap, aan gezonde orde en tucht, aan lichamelijke opvoeding en geestelijke vorming. Zij doen hun diensten, omdat ze begrijpen, daarmede het Vaderland te dienen. Zij hebben een ideaal, dat hen over de moeilijkheden van het oogenblik doet uitzien naar de lichtende toekomst die ons wacht, als wij slechts strijden en werken willen! In de kwartieren en op de sportvelden, tijdens de marschen en de grootere bijeenkomsten, heerscht een echt-nationale, een zuiver-Nederlandsche geest, die zich uit in woorden en daden, maar ook in geestdriftige

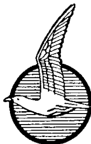
liederen, die zingen van strijd en offervaardigheid, van levensblijheid en toekomstverwachting!
De Jeugdstorm draagt het ideaal uit van een gezonde, sterke, begrijpende en bovenal eensgezinde Nederlandsche jeugd, ongeacht rang, stand of afkomst, verbonden door den band aan hetzelfde Vaderland, voortgekomen uit hetzelfde Volk, met een voor allen op hetzelfde doel gerichte taak in de toekomst, in het latere leven van de Nederlandsche volksgemeenschap, waarin zij als krachtige mannen en flinke vrouwen hun plicht hebben te doen.
De Jeugdstorm bemoeit zich niet met godsdienstige kwesties en stelt aan zijn leden geen eischen in dat opzicht. Integendeel. Ieders opvattingen worden gerespecteerd, nauwkeurig wordt ervoor zorggedragen, dat niemand belemmerd wordt in de uitoefening van zijn godsdienstige plichten.
Van 10 tot 14 jaar heeten de leden „meeuwen en meeuwkes". Daarboven worden het „stormers en stormsters". Aan de installatie gaat een „jongmaats-opleiding" vooraf, die eenige maanden in beslag neemt. Na deze opleiding leggen de kinderen boven 14 jaar de gelofte af, luidende: „Ik stormer (stormster) beloof, dat ik moedig, eerlijk en trouw in Godsvertrouwen alles zal geven voor het Vaderland."
„In Godsvertrouwen alles voor het Vaderland!" Dàt is de zinspreuk van den Jeugdstorm, de basis waarop alle Nederlandsche jongens en meisjes elkaar kunnen vinden.
De Jeugdstorm staat onder leiding van Hoofdstormer Van Geelkerken. Een Stafkwartier te Utrecht staat hem daarin bij. De organisatie is ingedeeld in Gewesten en Streeken, met eigen kwartieren. In de wintermaanden worden de diensten niet des avonds gehouden, maar Zaterdag en Zondag. Een eigen gezondheidsdienst is voortdurend in actie om de lichamelijke gezondheid te controleeren.
Het werk van den Jeugdstorm komt het beste in al zijn veelzijdigheid uit in het maandblad „De Stormmeeuw" (adres: Koningslaan 9, Utrecht).

Het is een vanzelfsprekend iets, dat de nieuw toegetreden leden der Beweging hun kinderen toestemming geven om naar den Jeugdstorm te gaan en hen — indien dit nog noodig mocht zijn — daartoe aansporen. Voor jongere kameraden, met liefde voor de jeugd en voor het werk van den Jeugdstorm, bestaat de

Hoofdstormer C. van Geelkerken.

gelegenheid, als kaderlid aan den opbouw van onze nationale jeugdbeweging deel te nemen.
De Jeugdstorm onderhoudt nauwe betrekkingen met andere Jeugdorganisaties in Europa en is ook aangesloten bij het Europeesch Jeugdverbond, dat in 1942 te Weenen werd gesticht.
Aan de jaarlijksche sportwedstrijden en krachtmetingen op het gebied van kunst en cultuur heeft de Jeugdstorm met veel succes deelgenomen (Breslau 1941, Weimar en Milaan 1942). Deze successen zullen nog toenemen naarmate de organisatie wordt uitgebreid.
Onze kinderen naar den Jeugdstorm! Voor henzelf en voor hun Volk!

Eereteeken Jeugdstorm

Insigne Jeugdstorm

„Alles voor het Vaderland"

November 1932: De jonge Nationaal-Socialistische Beweging in Nederland heeft de eerste honderden volksgenooten gewonnen, die de kern uit zullen maken van de strijdbeweging waardoor de Nederlanders uit hun slaap zullen worden opgeschrikt. De eerste vergaderingen zijn gehouden. Het marxisme is waakzaam geworden en dreigt met gewelddadige terreur. De politie-autoriteiten zijn, in navolging van de regeerders in Den Haag, gewend aan alle wenschen en verlangens van de marxisten toe te geven. Zij stemmen er stilzwijgend in toe, dat bepaalde deelen van Nederland, bepaalde buurten in steden en dorpen, op marxistisch bevel, voor alle andere politieke acties gevaarlijk en verboden terrein zijn. Maar de N.S.B. wil zich juist tot de arbeiders richten! Zij wil het werkende Volk bereiken, op haar vergaderingen en ook in hun eigen omgeving. Dáárom besluit Mussert, zèlf een organisatie te stichten, welke de actie der Beweging naar buiten kan beschermen, welke de orde kan handhaven op vergaderingen en propaganda-tochten. Op 3 November wordt de „Weerbaarheid" opgericht, die als W.A. bekend zal worden, geëerd en geliefd bij allen die ons Volk de vrijheid willen teruggeven, gehaat en gehoond door de vijanden van Nederland!

Slechts drie jaren heeft het bestaan van de eerste W.A. geduurd, maar het waren jaren van moedigen inzet en offervollen strijd. De tegenstanders leerden, dat de vergaderzalen der nationaal-socialisten geen mogelijkheid boden tot rellen en vechtpartijen, maar dat daar orde en tucht heerschte, dóór de W.A. De terroristen in de arbeiderswijken moesten met bebloede koppen afdeinzen, wanneer zij de nationaal-socialistische-actie onder de bevolking wilden saboteeren of onmogelijk maken. Alle politieke partijen vreesden de aantrekkingskracht van de stram marcheerende W.A. in haar zwarte uniform. Daarom werd binnen het jaar het dragen van uniformen verboden. Daarom liet zich een Colijn, na het Ambtenarenverbod ook verleiden tot een „wet op de weerkorpsen", uitsluitend gericht tegen de W.A. Vóór deze wet in werking trad, werden de formaties door Mussert ontbonden, om zèlf de opheffing volgens eigen plannen en zonder druk van buitenaf te kunnen doorvoeren. De stormvlaggen werden voor het laatst gegroet: In het Hoofdkwartier te

Utrecht vonden zij een eereplaats, tot op den dag, dat nieuwe vendels zich formeerden en de straat veroverden voor de actie der Beweging.
Onmiddellijk na de oorlogsdagen werd de W.A. wederom opgericht. Teruggrijpende naar de opdracht van 1932 gaf Mussert zijn weermannen de taak het leven en de eigendommen van de Beweging, vooral de vrouwen en kinderen tegen moord- en vernielzucht te vrijwaren.
Voordat een half jaar verstreken was, trokken 5000 weermannen aan den Leider op den Dam te Amsterdam voorbij. W.A.-marcheerde weer, tot groote verontrusting van de burgerlijke en reactionnaire tegenstanders der Beweging. Van September 1940 tot Maart 1941 werd de slag om de straat in Nederland gestreden. Het ging om de ongestoorde openlijke actie van de Beweging. Het ging om de veiligheid van alle mannen en vrouwen, die openlijk voor hun overtuiging uitkomen. Deze slag is gewonnen. Vier bloedoffers zijn daarbij gebracht: Peter Ton, Jacob Janse, Hendrik Koot en Hans Pelzer hebben hun leven gegeven voor den Leider. Hun bloed heeft de stormvlaggen geheiligd!
De W.A. heeft in dezen tijd, de gedachte van een weerbaar Volk levendig gehouden en versterkt. Zij is het voorbeeld geweest van een waarachtig soldateske houding, de houding van een sterk Volk, dat zichzelf respecteert. Aan haar woorden heeft zij daden toegevoegd!

Toen door Europa de wekroep ging voor den strijd tegen het bolsjewisme, heeft de W.A. het leeuwendeel geleverd aan het Nederlandsche Legioen en aan de Waffen-ϟϟ, evenals aan het N.S.K.K. Geheele vendels werden tot een sterkte van enkele tientallen mannen teruggebracht, omdat de overigen hun Leider op een ander, gevaarlijker maar zooveel eervoller front gingen dienen. Deze geweldige inzet van de W.A., is voor den Leider aanleiding geweest, zijn weermannen bij het tienjarig bestaan der W.A. te noemen: De belichaming van het offerende nationaal-socialisme, de stoottroepen van den nieuwen tijd.
Maar ook met zoovele duizenden mannen aan het front, is de taak van de W.A. nog niet vervuld. De plicht tot bescherming van de Beweging is gebleven. Daarom stelde de Leider voor alle mannelijke leden der Beweging van 18 tot 40 jaar de verplich-

ting, dienst te doen in de W.A. Op deze wijze konden de vendels weer worden aangevuld.
De W.A. beschermt de Beweging! De W.A. draagt de weerbaarheidsgedachte uit! De W.A. is het voorbeeld van den werkelijken Nederlandschen volksaard, moedig en fier, onverschrokken en offervaardig!
Alle mannelijke volksgenooten, die tot de Beweging komen, die lichamelijk geschikt zijn en binnen de vastgestelde leeftijden vallen, behooren in de Weer-Afdeelingen. Zij vinden daar een Commandant, die zelf vele maanden achtereen den harden, winterschen afweerslag doorstond aan het Oostelijk front en met het IJzeren Kruis naar zijn mannen terugkeerde. Zij vinden daar een kader, dat zich man voor man schriftelijk bereid heeft verklaard, om op den eersten oproep van den Leider eveneens naar het front te vertrekken. Zij vinden een organisatie vol kameraadschap.
In de Bereden-W.A., de Motor-W.A., de Luchtvaart-W.A. vinden zij, die zich tot deze onderdeelen voelen aangetrokken de mogelijkheid om zich voor te bereiden op een taak, die eerst in de toekomst, na den oorlog tot zijn recht zal komen. Samen met de technici in de Pioniers-W.A. zijn zij voor Nederland de waarborg, dat ons Volk bij den vrede voor àlle opdrachten gereed zal staan.
Voor mannen, die een muziekinstrument bespelen, bestaat er gelegenheid de W.A. te dienen in de muziekkorpsen.
De W.A. geeft een eigen weekblad uit, genaamd „De Zwarte Soldaat", een blad voor weerbare mannen, revolutionnair van geest, bezield met een brandende geestdrift.
Het Stafkwartier der W.A. is gevestigd te Utrecht, Maliebaan 76—78.

„EENDRACHT MAAKT MACHT — ALLES VOOR HET VADERLAND, de zinspreuken van de W.A.!"

Mussert, 10 Januari 1943.

De Commandant der W.A., Mr. A. J. Zondervan.

ᛋᛋ -Standartenführer J. H. Feldmeyer.

De Germaansche ϟϟ in Nederland

In de maand September van het jaar 1940 heeft Mussert ingestelde de „Germaansche ϟϟ in Nederland". Zij behoort tot de formaties der Beweging en werd op 1 November van hetzelfde jaar, tegelijk met de W.A., door den Rijkscommissaris goedgekeurd en erkend.
De Germaansche ϟϟ is een ordegemeenschap die in alle Germaansche Noordrasvolken haar vertakkingen heeft. Uitgaande van de beslissende waarde van het ras voor de gemeenschap der Germaansche volken, zoowel als voor elk Volk afzonderlijk, streeft zij ernaar in zich te vereenigen de beste krachten van het Germaansche ras. Deze moeten voldoen aan hooge lichamelijke en geestelijke eischen om de lichamelijke en geestelijke gezondheid van het Germaansche ras en daarmede het vrije leven der Germaansche volkeren te handhaven en te versterken. De Germaansche ϟϟ hoort daarom in alle Germaansche volken de geestelijke stoottroep van het Germaansche nationaal-socialisme te zijn. Zij waakt voor de zuiverheid van de geestelijke doelstellingen, de zuiverheid van de nationaal-socialistische idee en is steeds bereid in te grijpen, wanneer langs ondergrondschen weg verkeerde ideeën zouden trachten binnen te dringen.
Gedreven door haar uitgangspunt en haar doelstellingen heeft de Germaansche ϟϟ in dezen oorlogstijd haar belangrijkste taak gevonden aan het afweerfront van de volken van het Noordras tegen den joodschen geest en het practische bolsjewisme. Het overgroote deel van alle ϟϟ -mannen in de Nederlanden heeft zich ingezet in de Waffen- ϟϟ en neemt aan den actieven strijd op de meest vooruitgeschoven en gevaarlijkste punten deel. In de Waffen- ϟϟ zijn de divisie Viking, de standarten Nord-West, Westland en Germania samengesteld uit Duitsche, Nederlandsche, Noorsche en Vlaamsche ϟϟ -mannen, die schouder aan schouder strijden voor hetzelfde ideaal.
De Germaansche ϟϟ in Nederland staat onder leiding van een van Mussert's oudste medestrijders, den Voorman Feldmeyer, die zelf ook aan het front stond, eerst meestreed in den veldtocht op den Balkan en later tegen het bolsjewisme.
De naam S.S. is oorspronkelijk de afkorting van „Schutz-Staffel", een keurformatie van de N.S.D.A.P. in Duitschland. Zij wordt geschreven met de beide runeteekens, elk voorstellende de

sigrune. Door het karakter van de ᛋᛋ -gemeenschap, heeft de naam een beteekenis verkregen, die boven het Duitsch-nationale karakter uitgaat en tot een begrip is geworden, dat in alle Germaansche volken wordt gevoeld en beleefd.
De Germaansche ᛋᛋ kan tenslotte beschouwd worden als de volkenomspannende organisatie, welke in zekeren zin de samenleving der Germaansche volken in het toekomstige Europa voorbereidt. Wanneer deze samenleving wordt aangeduid als het „Groot-Germaansche Rijk", dan behoort daarmede niet bedoeld te worden een „rijk" volgens de oude staatsopvattingen van voor den oorlog, maar de onverbrekelijke lots- en cultuurgemeenschap der Germaansche volken, die onder leiding zal staan van Adolf Hitler.
In handen van den Leider heeft de Germaansche ᛋᛋ in Nederland haar beginselen en haar strijd bezegeld met den eed van onvoorwaardelijken trouw aan den Führer aller Germanen, Adolf Hitler.

Vrouwen in een strijdend Volk

„De vrouw vormt, òf bederft de kern van den staat, het gezin!"

Er is een tijd geweest, dat de vrouwen van de „beschaafde" wereld werden opgeroepen om te strijden voor haar „rechten", voor kiesrecht en vrijheid, voor gelijkheid in den staat. Op dien strijd is een periode gevolgd, waarin de bereikte resultaten eenerzijds hun onnatuurlijken aard demonstreerden, terwijl aan den anderen kant de uitwassen van de verkregen gelijkheid en rechten in het licht kwamen te staan. In deze periode zegevierde het liberalistische individualisme, dat ook de vrouw wilde losmaken van alle natuurlijke banden en natuurlijke plichten, die zij krachtens haar aard bezit. Men trok van leer tegen de „huissloverij" en trachtte de vrouw om te vormen tot een soort van „ersatz-man", met half-kaal geknipt hoofd en zoo mogelijk met mannenkleeren. Men verachtte het huwelijk en het moederschap en stelde daar de „vrije kameraadschap" tegenover, liefst zonder gevolgen of verplichtingen. Op deze wijze bevocht men de „vrijheid" en het „recht" van de vrouw, en haalde daarbij tegelijk haar vrouwelijkheid, haar natuurlijke geaardheid, haar taak in de volksgemeenschap en haar zelfrespect naar beneden.
Ook tegen deze verwording richt zich de strijd om de volksvernieuwing. En wanneer thans vrouwen haar aandeel opnemen in dezen strijd, wanneer zij meewerken in het strijdende Volk, waartoe zij behooren, dan moet men daarin geen nieuwe poging zien in den ouden stijl, maar veeleer een terugkeer naar de oude waarden, die het leven der menschen op een hooger plan brengen.
Vrouwen in een strijdend Volk! Men hoort daartegen wel eens het bezwaar inbrengen, dat vrouwen niet aan „politiek" moeten doen. Maar men vergeet erbij te zeggen, dat de politiek zich met de vrouwen bemoeit.
Wanneer een Volk strijdt om zijn bestaan en zijn toekomst, wanneer duizenden mannen hun geheele leven vullen met dien strijd, wanneer het leven en bewegen van tallooze Volksgenooten in beslag genomen wordt door den kamp om vrijheid, recht en welvaart, dan kàn men niet verwachten, dat de vrouwen, de kern van de gezinnen, waartoe deze strijders behooren, afzijdig blijven staan. In honderdduizenden gezinnen van werklooze arbeiders,

verdrukte middenstanders en tot radeloosheid gebrachte kleine boeren en tuinders, heeft het armoede-stelsel van de democratie ook de vrouwen in de politiek betrokken. Vrouwen, die met haar Volk meeleven, die haar tijd verstaan en haar roeping kennen, kùnnen niet buiten den strijd om haar Volk blijven staan. Zij nemen daaraan deel, naar eigen geaardheid en op haar eigen wijze.

De Nationaal-Socialistische Vrouwen Organisatie heeft den goeden wil van duizenden nationaal-socialistische vrouwen in zich vereenigd. Zij geeft daaraan leiding en richting, zij zorgt voor de juiste volvoering van de opdrachten, die deze tijd aan de vrouw stelt. Zij vervult ook een opdracht in den opbouwenden arbeid, dien de Beweging verricht. De N.S.V.O. is geen korps van politieke amazonen, die de mannen den loef af trachten te steken in felheid van strijd en handelingen. Zij mengt zich niet in de hitte van het gevecht met de reactie. Zij verricht integendeel bij den opbouw van het nieuwe Nederland juist die werkzaamheden, die de positie van de vrouw in heden en toekomst raken en die het meeste in overeenstemming zijn met haar natuurlijken aanleg.

De N.S.V.O. heeft een practische en een idealistische taak. Practisch werk verricht zij op speciaal gebied, in hoofdzaak in de Beweging, en ook op het gebied van de voorlichting over onderwerpen van practischen aard. Idealistisch is haar strijd voor het herstel van de vrouwelijke eer en waardigheid, die in de periode van de democratie zoo ontzaglijk veel schade hebben geleden.

De N.S.V.O. komt tot de vrouwen in het Nederlandsche Volk met een omlijnd programma van de plichten, die zij in de volksgemeenschap hebben te vervullen. Zij wil de Nederlandsche vrouw wederom de plaats in ons volksleven doen innemen, waarop zij een natuurlijk recht heeft. Zij wil het besef van vrouwelijke roeping weer doen ontwaken, de roeping van vrouwen en moeders, die als kern van hun gezinnen, de ruggegraat vormen van het lichaam van ons Nederlandsche Volk.

De N.S.V.O. heeft met haar organisatie „Hulp en Bijstand" een belangrijk aandeel genomen in de kameraadschapszorg. Speciaal de vrouwen, verloofden en moeders van onze vrijwilligers aan de fronten vinden daarbij grooten steun en hartelijk medeleven.

De landelijk-leidster der N.S.V.O., L. M. Couzy.

De Moederdienst van de N.S.V.O. tracht met een groot aantal cursussen in alle plaatsen van het land, de voorbereiding van de aanstaande huisvrouw tot haar toekomstige taak te verbeteren. Tot de onderwerpen, die behandeld worden, behooren o.m. zuigelingenzorg, ziekenverpleging, koken en naaien, terwijl zoodra de omstandigheden dit toelaten en leerkrachten daarvoor aanwezig zijn, ook met huisinrichting en volksche cultuur zal worden begonnen. Drie volledig ingerichte Moederscholen staan reeds hiervoor ter beschikking. De leiding der N.S.V.O. wil dit aantal natuurlijk nog belangrijk uitbreiden en wel in de eerste plaats in de dichtbevolkte arbeiderswijken van de groote steden.
De tegenstand, die zij daarbij ondervindt, mag men niet geringschatten. Zij stuit telkens weer op de resultaten van een vergiftigingsproces, dat jaren heeft doorgewerkt. Zij heeft te kampen met waandenkbeelden en valsche voorstellingen. Zij moet vaak diep doorgraven, om onder een laag verwarde begrippen de natuurlijke geaardheid terug te vinden.
De Nationaal-Socialistische Vrouwen Organisatie wijdt zich ook aan de belangen van meisjes en jonge vrouwen van achttien tot vijf en twintig jaar. In speciale „jongeren-organisaties" wordt gewerkt aan de geestelijke en lichamelijke ontwikkeling, aan de opvoeding van de vrouwelijke jeugd tot waardige draagsters van onze volksgemeenschap. Naast den ernst en de inspanning nemen daarbij de vroolijkheid, levensblijheid en ontspanning een belangrijke plaats in.
De werkende en op haar eigen wijze strijdende N.S.V.O. is een bewijs te meer, dat het Nederlandsche nationaal-socialisme ernst is met zijn streven om ons volksleven, in *al* zijn geledingen, te vernieuwen en in natuurlijke, gezonde banen terug te leiden!

Insigne N.S.V.O.

De besluiten van den Führer over de toekomst van Nederland

In de week, voorafgaande aan de herdenking van het elfjarig bestaan der Beweging heeft Mussert een bezoek gebracht aan den Führer, in zijn Hoofdkwartier aan het Oostelijk Front. Over hetgeen daar in den geest van volledig begrijpen werd behandeld, heeft de Rijkscommissaris uiteengezet in zijn rede te Amsterdam in het Concertgebouw op 13 December 1942. Daarin kwamen de volgende vier besluiten van den Führer over het Nederlandsche Volk en zijn toekomst naar voren:

1. De Führer wil de Nederlanders niet als overwonnenen behandelen. De Nederlanders moeten in volstrekte gelijkgerechtigheid deel hebben aan alle mogelijkheden, die het nieuwe Europa biedt. Zij zullen hieraan deel hebben door tegelijkertijd de taak en de plichten op zich te nemen, die den dragers van dit nieuwe Europa te wachten staan en die een drager van deze verantwoordelijkheid op zich zal hebben te nemen.
2. Op de Nationaal-Socialistische Beweging rust de taak het Nederlandsche Volk het nationaal-socialisme bij te brengen. Nationaal-socialisme is thans, nu het om continenten gaat, geloof en strijd voor Europa en voor de gemeenschap van de Europeesche volken, voor onze Europeesche cultuur in onze toekomst en, in engeren zin, het ordenende bijeenhouden van onze Germaansche bloedgemeenschap ten Noorden van de Alpen.
3. De Nationaal-Socialistische Beweging der Nederlanden is de draagster dezer politieke ontwikkeling en Mussert, als Leider der Nationaal-Socialistische Beweging is de Leider van het Nederlandsche Volk.
4. Wanneer de grenzen van Europa zullen zijn vastgesteld en de vorming der Europeesche orde zal worden bepaald, dan zal de opneming der Nederlanders in deze Europeesche orde en in de Germaansche orde gsechieden na bespreking met Mussert.

De Materiaaldienst

De N.S.B. heeft in haar strijd behoefte aan tal van hulpmiddelen, van het eenvoudige kantoormateriaal (schrijfbehoeften, briefpapier, formulieren e.d.) tot het belangrijkste propagandamateriaal (brochures, boeken, foto's, vlaggen, insignes, strooibiljetten, affiches enz. enz.) Aan al deze behoeften wordt door centralen aanmaak of inkoop voldaan door den zelfstandigen „Materiaaldienst", gevestigd te Utrecht. De distributie over de Beweging geschiedt door middel van de „Materiaalbeheerders" in Districten, Kringen en Groepen. Bij deze Materiaalbeheerders kunnen de leden het materiaal waarin zij belang stellen bekomen. Op vrijwel alle vergaderingen is een tafel aanwezig van den Materiaalbeheerder, waardoor het nieuwste steeds onder de aandacht van de leden wordt gebracht. Geregeld wordt ook door advertenties en aankondigingen in de eigen pers de aandacht op belangrijke nieuwe dingen gevestigd.

Het Strijdfonds

Ter versterking van de geldmiddelen der Beweging, speciaal met het oog op de propaganda, bestaat het „Strijdfonds". In de jaren vóór 1940 heette het „Strijd en Verkiezingsfonds" en diende het speciaal voor het verzamelen van gelden voor de verkiezingsacties.
Bijdragen voor het Strijdfonds zijn niet in de maandelijksche bijdragen begrepen. Op alle bijeenkomsten van nationaal-socialisten wordt voor het Strijdfonds gecollecteerd. Het is ook een goede traditie geworden om in de woningen van kameraden busjes te plaatsen, waarin door bezoekers geofferd wordt voor ons groote ideaal. In het bijzonder bij feestelijke gebeurtenissen, verjaardagen e.d. moet de Beweging op deze wijze in de feestvreugde deelen! Tal van volksgenooten, die onzen strijd van een afstand volgen, steunen het Strijdfonds met bijdragen. Gironummer: 168.000.

Uit de geschiedenis der N.S.B.

„In jaren van strijd is de Beweging gegroeid, die hoewel klein in aantal, door haar innerlijke kracht de verzamelde politieke partijen in één richting dreef en haar stempel drukte op het openbare leven in Nederland.
Gij, die thans naast ons zijt komen staan: Leert uit de geschiedenis der Beweging den strijd kennen, beseft de moeilijkheden, die wij hebben gekend en put daaruit de aansporing alles wat gij kunt en wat gij hebt in te zetten, in naam van ons Volk!"

De jaren, die gevolgd zijn op den grooten wereldoorlog van 1914 tot 1918 hebben aan Europa weinig anders gebracht dan onrecht, om zich heen grijpende verwording en sociale ellende. Ook het Nederlandsche Volk kon daaraan niet ontkomen, hoewel het buiten den militairen oorlog was gebleven. Ook in Nederland is daarom, als in alle andere landen van ons werelddeel, langzaam het verzet ontwaakt tegen de ineenstorting van de oude wereld, is langzaam de geest tot leven gekomen, die vroeg naar een vernieuwing van de menschelijke samenleving in nationalen en socialen zin.

Het is goed om zich in deze dagen van elkaar snel opvolgende gebeurtenissen van wereldbeteekenis, te bezinnen op al datgene wat geschied is in de jaren, die hieraan voorafgingen en die feitelijk nog maar zoo kort achter ons liggen.

Nederland werd na den wereldoorlog overstroomd met denkbeelden van internationalen en doorgaans ook pacifistischen aard. De „Volkenbond" van Genève vond in ons land een warm onthaal en werd allerwegen beschouwd als een instrument om den eeuwigen vrede te waarborgen. Het gevoel voor nationale eer en voor nationaal zelfbewustzijn werd in alle lagen van ons Volk naar den achtergrond gedrongen. Al wat zich als „internationaal" aandiende werd luide toegejuicht. Het marxisme, belichaamd in de politieke partij, de S.D.A.P., roerde zich als nooit tevoren en maakte een handig misbruik van de straten, zonder dat door de rechtsche regeeringen een poging werd gedaan om daaraan paal en perk te stellen. Alle nationale waarden en symbolen konden ongestraft door de modder worden gesleurd. Openlijke afbraak van de weermacht werd afgewisseld door wroetende ondermijning. „Indonesië los van Holland" werd

de landsverraderlijke leus, waarmee de vijanden des Volks het Nederlandsche imperium wenschten te vernietigen. Op politiek gebied speelden tientallen groote en kleine partijen hun spel der volksbedriegerij en voerden een strijd van allen tegen allen, waarin niemand ooit een ernstige poging deed om met zijn „beginselen" het geheele Volk te omvatten.
De uitwassen van dit alles bleven niet uit. Op Curaçao werd een Nederlandsch gouverneur door Venezolaansche rooversbenden aangevallen en ontvoerd. Op de vloot leidde het marxistische gedraai en gestook tot de muiterijen in Soerabaja en weinige weken later tot den opstand op den kruiser „Zeven Provinciën". Godloozententoonstellingen, trouw gesteund door de Vrijdenkers-uitzendingen voor de radio, richtten hun aanvallen op het geestelijk leven van ons Volk. De jeugd werd vergiftigd, eenerzijds met prikkellectuur en goedkoope sensatie, anderzijds met weezoete kinderverheerlijking. De onmacht der regenten werd met den dag grooter. Nederland was, in het kort samengevat, bezig, op langzame wijze, geestelijk, cultureel, maatschappelijk en vooral nationaal, zelfmoord te plegen.
Reeds in de vroegste jaren werd daartegen verzet aangeteekend door goedwillende elementen in Nederland. Hier en daar vormden zich kleine groepjes nationaal voelende jongeren, die telkens nieuwe pogingen ondernamen een organisatie op de been te brengen. Gebrek aan de juiste leiding, aan organisatievermogen en aan werkelijk goede, opbouwende krachten dreef deze actie in een zuiver negatieve richting van incidenteel, daadwerkelijk optreden tegen bepaalde uitingen van de terreur van marxisten, godloozen en andere volksondermijners.
Eerst in 1931, in de maand December, werd de geest van afkeer tegen het oude en bestaande, vastgekoppeld aan den vasten wil om het Nederlandsche Volk opnieuw op te heffen naar een hooger plan. Mussert stichtte op 14 Wintermaand de Nationaal-Socialistische Beweging, met als eerste en eenig medelid kameraad Van Geelkerken, die reeds in 1921 behoord had tot het Verbond van Actualisten, een der eerste van de hierboven aangeduide groepen.
Vanuit Utrecht werd geleidelijk de organisatie opgebouwd. In de Domstad werd een Groep gevormd, die weldra sterk genoeg was om de nieuwe gedachte ook in wijder kring uit te dragen.

Mededeelingen in de pers deden de belangstelling groeien door het geheele land. Tientallen kleine vergaderingen met Mussert en Van Geelkerken als spreker, later door enkele anderen bijgestaan, brachten in tal van plaatsen Groepen en steunpunten, die met elkaar tegen het einde van 1932 de eerste duizend Nederlanders rond de zwart-roode vlag van de N.S.B. wisten te verzamelen.
De eerste Landdag in Utrecht, met 600 deelnemers, en een W.A.-afdeeling van ongeveer 30 man, trok sterk de aandacht. Tegenover de pogingen om het streven van de jonge organisatie belachelijk te maken, stelde zich de goede wil van velen in den lande. Mede door de verschijning van „Volk en Vaderland", aanvankelijk in klein formaat in een oplaag van 5000 exemplaren, kon de actie voor ledenwerving belangrijk worden versterkt. De oud-vaderlandsche roep „Hou Zee!" verheven tot groet van den nieuwen tijd in Nederland, bereikte in het tweede jaar meer dan tienduizend mannen en vrouwen van Neerland's stam. Ook de thans beginnende tegenactie van de overheid, neergelegd in enkele verboden voor de militairen, vermocht den toeloop niet te stuiten. De tweede Landdag, in Zaaimaand 1933, zag 6000 deelnemers, de derde Landdag, voorjąar 1934 26.000 In het begin van 1935 naderde het ledental reeds de 40.000.
Een hoogtepunt van deze eerste periode van snellen groei werd gevonden in de deelname aan de Statenverkiezingen van 1935, die bijna 300.000 stemmen, 8 % van het totaal op de lijsten der Beweging vereenigde. Deze ongehoorde overwinning op de politieke partijen bracht eenerzijds een versterkte actie, maar anderzijds ook een grooteren tegenstand, die allengs geweldige afmetingen begon aan te nemen. Groote openluchtvergaderingen stelden de N.S.B. in alle deelen van het land in het volle licht der publieke belangstelling.
Vijftienduizend mannen en vrouwen deden den Leider in den vroegen morgen uitgeleide van het vliegveld Schiphol bij zijn vertrek naar Indië. Daar, in onze overzeesche gewesten, groeide de nationaal-socialistische gedachte zoo mogelijk nog sneller dan hier te lande. De rondreis van Mussert werd een triomftocht, waarbij de Indische pers zich veel objectiever betoonde dan de Nederlandsche in dezen tijd reeds was geworden.

Vijf en dertig duizend nationaal-socialisten bezochten in Zaaimaand 1935 den historischen vierden algemeenen Landdag, die bij gebrek aan vergaderruimte, in een zelf opgebouwde tent moest worden gehouden. Historisch is deze Landdag in de eerste plaats daarom, omdat hier, naar aanleiding van het conflict tusschen Italië en den toenmaligen staat Abessinië, de houding der Beweging moest worden bepaald ten aanzien van de gelijkgezinde bewegingen in andere landen en volkeren. Mussert koos positief den kant der internationale kameraadschap en gaf reeds toen zijn inzichten weer voor de toekomstige ordening van Europa in nationaal-socialistischen zin. Zijn felle aanval op het overwinnaarsinstrument van den Volkenbond werd door de volksbedriegers aangegrepen om in de publieke opinie een democratischen „storm van verontwaardiging" te doen opsteken: Mussert zou zich buiten het Volk hebben geplaatst!
Het standpunt, dat ten aanzien van Abessinië werd ingenomen bracht voor het eerst positief de Europeesche taak der N.S.B. duidelijk naar voren. De machtsovername van Adolf Hitler in Duitschland had in 1933 nog slechts een deel van het Nederlandsche Volk, n.l. de marxisten, verontrust. Thans bleek de Beweging echter geen organisatie te zijn, die een uiterlijk nationalisme wilde brengen, maar wel degelijk de draagster van een nieuwe gedachte van sociale ordening en rechtvaardigheid, de draagster van het volkseigene, dat in verzet kwam tegen de verengelsching van ons geheele volksleven. Vanaf dit moment werd dan ook de N.S.B. niet slechts het voorwerp van de aanvallen van de politieke partijen, maar evenzeer van de internationale machten, die er belang bij hadden de positie van Nederland als vriend en vazal van het Britsche Rijk, en dus als voorpostengebied tegen Duitschland en de nieuwe ordening, in stand te houden.
Mede met het oog hierop, werd reeds het jaar 1936 door de tegenstanders grootendeels gebruikt als inzet van de verkiezingsactie voor het volgende jaar. De middelen, die daarbij werden aangegrepen, gingen naar een steeds lager peil terug. Alle organen van de volksvoorlichting, pers, radio en film, werden ingeschakeld om de N.S.B., Duitschland en in het algemeen iederen vorm van nationaal-socialisme of fascisme in een valsch daglicht te stellen. De terreur en de broodroof tegen nationaal-socialisten namen hand over hand toe. Een druk

gebruik werd ook gemaakt van lieden, die uit de N.S.B. oneervol waren verwijderd, om zoogenaamde onthullingen te plegen en allerlei vuil te produceeren over den Leider en zijn medewerkers. Colijn veroorzaakte via een devaluatie een tijdelijke opleving in het economisch leven, gepaard aan een even tijdelijke vermindering van de schrikbarende werkloosheid. Elke buitenlandsche gebeurtenis werd tegen de Beweging gebruikt. Maar ondanks dit alles zette de groei zich langzaam door, terwijl daarnaast de inwendinge versterking van de gelederen en de verdieping der beginselen een belangrijke plaats begon in te nemen. De zomer van 1936 beleefde de eerste Hagespraak in Lunteren, op een terrein op den Goudsberg, dat korten tijd later in eigendom der Beweging overging, betaald door vrijwillige bijdragen van de leden zelf. Het „Nationaal Tehuis" ontstond, waarop alle volgende jaren de hoogtijdagen van de Beweging werden gehouden, en waarop ook de verschillende kampen plaatsvonden. Met alle machten in Nederland tegen móesten de verkiezingen wel een teleurstelling opleveren. De 26e van Bloeimaand 1937 bracht de Beweging een harden slag toe. Bijna de helft van het vroeger behaalde stemmenaantal ging weer verloren. Vier kameraden deden hun intrede in de Tweede Kamer. In de groote steden werd de nederlaag, door joden en hun handlangers uit het E.D.D. der politieke partijen, uitbundig gevierd. In Amsterdam en Den Haag zeulde men met doodkisten en werd geleurd met rouwkaarten. Colijn vertelde vanaf een preekstoel in een Kerk in de residentie, dat de nationaal-socialisten in het vervolg met de hand naar beneden zouden groeten....
Slechts aan de trouw en de krachtsinspanning van duizenden kameraden is het behoud van de N.S.B. te danken. Temidden van het overwinningsgejoel namen zij opnieuw hun colportageposten overal in Nederland in. Zij doorstonden ook den hernieuwden aanval, die in den herfst van hetzelfde jaar, thans ondermijnend van binnen uit, tegen de Beweging werd gericht. In een ontroerend leden-appèl op den Goudsberg, in den laten Zaterdagmiddag van den negenden van Zaaimaand 1937, luisterden tienduizenden kameraden onder het vallen van de avondschemering naar de woorden van hun Leider. De N.S.B. marcheerde verder!
Versterkt met het geestelijk fundament, door den Leider uit-

gewerkt in de „Bronnen van het Nederlandsche Nationaal-Socialisme" werd de aanval op de democratie opnieuw geopend. De sociale toestanden in Nederland kwamen daarbij in het middelpunt te staan. De onmachtige democraten wisten geen ander afweermiddel te vinden tegen de gerechtvaardigde aanklachten der Beweging op het heerschende ellende-stelsel, dan het handig-manoeuvreeren tusschen de buitenlandsche gebeurtenissen, die door slechts weinigen in ons Vaderland op hun juiste waarde konden worden geschat. Duitschland bevrijdde zich van de banden van het Versailles-schandtractaat en bracht de volksduitschers in Oostenrijk, Sudetenland en Bohemen weer binnen de rijksgrenzen terug. Italië maakte korte metten met de bedriegelijke practijken van de Engelsch-gezinde heerschers in Albanië. Stuk voor stuk beteekenden deze feiten een bron van felle aanvallen op het nationaal-socialisme, dat wil zeggen op de N.S.B.
De affaire Oss werd door de Beweging aangegrepen om het Nederlandsche volk de gevaren te doen zien van de wassende macht van het politieke katholicisme. Zij haalde zich daarmede den haat op den hals van de leiders van dit verderfelijke misbruik van het Christendom, een haat, waarvan de gevolgen eerst kort vóór, èn tijdens de oorlogsdagen van 1940 zijn gebleken.
Ondanks alle aanvallen bleek de kracht van de N.S.B. niet meer te vernietigen. De Statenverkiezingen van 1939 brachten ongeveer hetzelfde resultaat als de Kamerverkiezingen van twee jaar terug, terwijl de landshoofdstad zelfs bij de Raadsverkiezingen eenige maanden later een belangrijken voortuitgang wist te boeken ten koste van de in het erfpacht-schandaal zwaar gecompromitteerde S.D.A.P.
Het uitbreken van den oorlog tusschen Duitschland eenerzijds en Frankrijk en Engeland anderzijds, maakte de taak van Mussert en zijn soldaten niet gemakkelijk. Ondanks de officiëele neutraliteit stond de Nederlandsche regeering geestelijk, en, zooals later is gebleken, ook feitelijk, aan den kant van de geallieerden. De volksvoorlichting richtte zich zuiver tegen Duitschland. De N.S.B. kreeg een actie te verduren, gegrond op de beschuldiging van landverraad, omdat zij zich in dit eenheidsfront tegen het Derde Rijk niet wilde laten inschakelen. De organisatie kwam voor schier onoplosbare moeilijkheden te staan. Honderden jongere werkers werden aan den strijd onttrokken, omdat de

plicht hen riep in de mobilisatie van het Nederlandsche leger. Daarnaast bemoeilijkten tal van voorschriften en verboden den voortgang der propaganda. Totaal onverantwoorde huiszoekingen bij nationaal-socialisten, insinueerende artikelen in de marxistische en liberale pers, duizend en één valsche berichten en geruchten: Dat alles moest de vijandige stemming van de bevolking tegen het nationaal-socialisme zoo mogelijk nog stimuleeren. Toen tenslotte ook in Nederland de oorlog uitbrak, ontketende de toenmalige regeering, waarin inmiddels ook de S.D.A.P. een tweetal ministerszetels had verkregen, een stroom van terreur tegen ieder, die nationaal-socialistisch of Duitsch gezind was. Duizenden eerlijke vaderlanders, die jarenlang hadden gestreden voor hun eigen Volk, werden als misdadigers in oude forten, in gevangenissen en politiekazernes opgesloten. Samen met tal van Duitschers werden zij eerst op den vijftienden Mei door den snellen opmarsch der Duitsche legers bevrijd, voor den dood en het overbrengen naar Engeland behoed.
De Beweging is, dank zij den Leider, bewaard gebleven voor de verkeerde veronderstelling, dat Nederland na de bezetting door de Duitsche troepen plotseling in een nationaal-socialistisch land veranderd zou zijn. Integendeel. Wij hebben begrepen, dat de nationaal-socialistische revolutie door den nieuwen toestand wel bevorderd, maar niet beëindigd kon worden. Daarom is de strijd om de volksziel voortgegaan. De herstelde vrijheid van handelen en optreden kwam daaraan bijzonder ten goede. De geweldige toename van het aantal medewerkers was echter ook dringend noodzakelijk met het oog op de groeiende beteekenis van de Beweging en den veel grooteren omvang van haar arbeidsterrein. De Beweging kon zich definitief gaan voorbereiden op den komenden opbouw-arbeid. De Beweging kon haar propaganda versterken en met nieuwe middelen voeren.
Bij dit alles stonden wij, Nederlandsche nationaal-socialisten, tegelijk voor de taak, het door zijn leiding in den steek gelaten Volk te vertegenwoordigen in Europa, bij den Führer, de Rijksregeering en de bezettingsoverheid in de eerste plaats. Wij moesten den Leider volgen bij zijn pogingen, om ondanks de geleden militaire nederlaag en ondanks de verkeerde instelling van Volk en vroegere regeering ten aanzien van de toekomst van Europa, tòch in de nieuwe ordening van ons werelddeel een eervolle plaats te verwerven, onze toekomstige vrijheid te ver-

zekeren en het behoud van onze taal en eigen cultuur veilig te stellen.

Wij wilden en willen, gedragen door het vertrouwen in den Führer, die geen veroveraar en imperialist is, maar een waarlijk Germaansch Führer, rechten voor ons Volk veroveren en wisten daartoe den eenigen weg: Plichten te aanvaarden.

Daarom hebben wij duidelijk stelling genomen in eigen land, tegen de reactie en de anti-Duitsche hetze. Daarom hebben wij ook, reeds in de eerste maanden na den oorlog in ons eigen land, vele jongemannen afgestaan aan den dienst in de Waffen-ϟϟ, in de rijen der vrijwilligers uit alle Germaansche landen. Daarom is de Germaansche ϟϟ in Nederland ingesteld, die in Nederland draagster is van de Germaansche gedachte en die de toekomstige Germaansche volkerengemeenschap geestelijk voorbereidt.

Bij den strijd tegen het bolsjewisme is deze vaste wil om onze plichten te vervullen op de proef gesteld. Door vijftienduizend vrijwilligers is deze proef glansrijk doorstaan. Het Nederlandsche bloed, dat in het Oosten samengevloeid is met het bloed van de jongeren van andere Germaansche en Europeesche volkeren, waarborgt ons de plaats, die wij hebben willen innemen.

Bij het tienjarig bestaan der Beweging is zulks door den Führer erkend en is uitdrukkelijk vastgesteld, dat Nederland tot het nieuwe Europa is toegelaten. Vanaf dat oogenblik is de Beweging in Nederland de eenig toegelaten politieke wilsvorming.

Daardoor is onze strijd in beginsel met succes bekroond, hoewel de practijk nog veroverd moet worden. De democratie en haar handlangers hebben het de Beweging niet gemakkelijk gemaakt. Zij hebben ervoor gezorgd, dat Nederland, ondanks de waarschuwingen van de nationaal-socialisten, den verkeerden kant op ging. Zij hebben de ellende en de vernedering van den verloren oorlog in Europa nog verhoogd door een onzinnige oorlogsverklaring aan Japan, waardoor Indië van Nederland is afgesneden en door de Japanners bezet. Na het verkwanselen van Suriname en Curaçao, beteekende dit de ondergang van het laatste gebiedsdeel.

Vanuit een dieptepunt, dat alleen door Engelsche bombardementen of door een poging tot vorming van een tweede front op Nederlandsch gebied nog verder zou kunnen worden uitgediept, moet de Beweging het Volk voorgaan op den weg naar omhoog.

Zij kan dat, omdat zij innerlijk sterk is gebleven en steeds sterker wordt. Zij kan dat, omdat zij den Leider volgt in het geloof, dat Neerland's rol nog niet uitgespeeld kàn zijn, dat er in het sterke verband van verbonden Europeesche Volkeren een plaats is voor zelfbewuste, vrijheidslievende Nederlandsche mannen en vrouwen, die bereid zijn hun rechten te verdedigen door hun plichten met nauwgezetheid te vervullen!

Wat doet Gij, Kameraad ?

„Weest moedig en fier, want gij behoort tot den phalanx, die met den inzet van het leven heeft te strijden tegen de verwording van dezen tijd!"
(Mussert.)

En gij, kameraad? Gij hebt in de voorafgaande bladzijden veel kunnen lezen over de Beweging en haar formaties en nevenorganisaties, over haar geschiedenis en den geest, die haar bezielt, over de taak, die zij in ons Vaderland heeft te vervullen. Nu komt de vraag tot U, wat *gij* in en voor de Beweging gaat doen. Gij hebt den eersten stap reeds gedaan: Ge zijt lid geworden van onze strijdorganisatie en hebt daardoor reeds zekere verplichtingen op U genomen, die van alle nationaal-socialisten worden gevraagd. Maar gij moet begrijpen, dat het bij dezen eersten stap niet blijven kan en niet blijven mag. Er wordt méér van U verlangd: Arbeid voor de Beweging, strijd voor Uw Volk! Misschien zal de gedachte bij U opkomen, dat gij toch onmogelijk alles tegelijk kunt doen. Misschien bent ge een oogenblik verwonderd over de uitgebreidheid van het organisatie-apparaat der N.S.B. Misschien valt het U moeilijk, uit te maken waar ge het best op Uw plaats bent, waar Uw opleiding, Uw gaven van hoofd en hart het beste kunnen worden ingezet.
Over één ding behoeft ge in ieder geval niet meer na te denken: Gij zijt verplicht deel te nemen aan den economischen opbouw van ons Nederlandsche Volk, zooals die in de Fronten en Gilden der Beweging wordt voorbereid.
Uw aansluiting hierbij kan en mag geen vraag meer zijn. Het is vanzelfsprekend voor ieder, die voor zichzelf meent recht te hebben op de eer, lid der Nationaal-Socialistische Beweging te zijn.
De Beweging zelf doet ook een dringend beroep op U voor den overtuigingsstrijd, zij heeft Uw krachten thans meer noodig dan ooit tevoren.
Vergeet niet, dat eenige duizenden kameraden belangrijke opdrachten vervullen in Frankrijk, Duitschland en Rusland. Vergeet niet, dat vele werkers en functionarissen reeds geroepen zijn tot posities in het maatschappelijk en staatkundig leven, die het hun onmogelijk maken het directe werk voor de organisatie voort te zetten.

Vergeet vooral de duizenden jonge mannen niet, die in doorsnee reeds in het Vaderland behoorden tot de meest actieve strijders en die nu aan de fronten staan om de eer van ons Volk te heroveren en de toekomst van Nederland veilig te stellen.
En terwijl wij eenerzijds vele krachten, zij het ook tijdelijk, moeten missen, is aan den anderen kant de hoeveelheid werk, die verricht moet worden, geweldig toegenomen. Het ledental der Beweging is met tienduizenden gestegen. De administratie breidt zich dagelijks uit. De versterkte propaganda-actie vraagt nieuwe krachten voor colportage en verspreiding. Kringen en Groepen worden zoo groot, dat telkens nieuwe splitsingen moeten worden doorgevoerd, die nieuwe functionarissen vragen.
Laat daarom dit beroep op Uw activiteit niet vergeefsch blijven. Neemt een van de open plaatsen in. Meldt U bij Uw Groepsleider of Kringleider en bespreekt men hem, wat gij voor de Beweging het best kunt doen!
Wanneer gij dan Uw intrede doet in den *actieven* dienst voor Volk en Vaderland, houdt dan als richtsnoer voor al wat gij zegt en doet, het ideaal voor oogen, dat U bewogen heeft Uzelf in te zetten.
Bedenkt, dat gij moet uitgaan tot Uw Volk, tot mannen en vrouwen, die van hetzelfde bloed zijn als gijzelf, en die, trots al wat zij tegen U hebben, even hard de stichting van de socialistische volksgemeenscap noodig hebben als gij zelf. Staart U niet blind op den haat, die U hier en daar tegemoet zal komen. Laat U niet uit het veld slaan door schimpscheuten, door hoon of scheldwoorden, ja, ook niet door geweld. Wij, nationaal-socialisten, willen het beste voor ons Volk. Wat wij willen, dat wil elke Nederlander ook. Leer hem begrijpen, dat wij niet als vijanden tot hem komen, maar als vrienden, als Volksgenooten, die alleen *samen* en eensgezind iets tot stand kunnen brengen, dat aan Nederland, ons Vaderland, voor heden en toekomst ten goede zal kunnen komen.
Strijdend, zij aan zij, zult gij de kameraden leeren kennen, die korter of langer hebben meegewerkt in de Beweging. Gij krijgt daar de gelegenheid, de kameraadschap te leeren kennen, gij krijgt ook gelegenheid *Uzelf* een goed kameraad te toonen. Misschien zullen U ook de teleurstellingen niet bespaard blijven. Misschien zult gij in personen fouten en gebreken ontdekken. Het mag U geen reden zijn tot ontmoediging, maar slechts een

aansporing om zelf Uw best nog meer te doen, Uw houding nog zuiverder, krachtiger en idealistischer te doen zijn.
Brengt in den strijd Uw offervaardigheid mede en de bereidheid om te dienen. Denkt bij al wat ge doet aan de discipline, die de Leider van U verwacht. Discipline onder alle omstandigheden en tegenover allen, die boven U staan. Alleen zóó toont ge U de grootsche opgave van dezen tijd waardig.
Slechts één belooning kan de Beweging U in uitzicht stellen voor alle zorgen en moeilijkheden, die ge zult aanvaarden: De belooning van een sterk, gezond en krachtig Nederlandsch Volk, levende in een socialistische gemeenschap, waar recht, vrijheid en welvaart heerschen zullen. Een Volk, dat de taak van eeuwen voortzet, dat een eervolle en gerespecteerde plaats inneemt temidden van de andere Volkeren van Germaanschen stam en dat zal kunnen behooren tot de beste, opbouwende krachten van het nieuw-geordende Europa van morgen!